

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 8. februára do 9. mája 2014

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	6
C.	Oblasť: Colná únia	6
D.	Oblasť: Dane	7
E.	Oblasť: Doprava.....	10
F.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	11
G.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	13
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	14
I.	Oblasť: Nediskriminácia.....	15
J.	Oblasť: Občianstvo EÚ	16
K.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	16
L.	Oblasť: Prístup k dokumentom	18
M.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	19
N.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	20
O.	Oblasť: Sociálna politika.....	21
P.	Oblasť: Štátna pomoc	22
Q.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	24
R.	Oblasť: Verejné obstarávanie	24
S.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	25
T.	Oblasť: Životné prostredie.....	25
II.	Judikatúra Všeobecného súdu a Súdu pre verejnú službu EÚ	27
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	27
B.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	28
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	28
D.	Oblasť: Prístup k dokumentom	30
E.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	31
F.	Oblasť: Štátna pomoc	32
G.	Oblasť: Verejná služba.....	33
H.	Oblasť: Verejné zdravie	34

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-466/12 Svensson a i. (13. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Informačná spoločnosť – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv – Článok 3 ods. 1 – Verejný prenos – Pojem – Internetové odkazy („hypertextové odkazy“) umožňujúce prístup ku chráneným dielam“

Göteborgs-Posten je internetová stránka, kde bolo voľne sprístupnených niekoľko spravodajských článkov. Švédská spoločnosť Retriever Sverige prevádzkuje inú internetovú stránku, na ktorej sa nachádzajú aj hyperlinky na články na prvej spomínanej stránke bez súhlasu ich autorov. Podľa Súdneho dvora Retriever Sverige môže odkazovať na chránené diela voľne prístupné na inej internetovej stránke, a to aj bez súhlasu nositeľov autorského práva. Situácia by však bola iná v prípade, ak by hyperlink umožňoval obísť bezpečnostné opatrenia obmedzujúce prístup verejnosti len pre platených užívateľov.

C-167/12 D. (18. 3. 2014)

C-363/12 Z. (18. 3. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s pracovníkmi mužského a ženského pohlavia – Určená matka, ktorá má dieťa vďaka dohode o vynosení dieťaťa náhradnou matkou – Zamietnutie poskytnutia platenej dovolenky zodpovedajúcej materskej dovolenke alebo dovolenke z dôvodu osvojenia takejto matke – Dohovor Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Zákaz akejkoľvek diskriminácie z dôvodu zdravotného postihnutia – Určená matka, ktorá nemôže donosiť dieťa – Existencia zdravotného postihnutia – Platnosť smerníc 2006/54 a 2000/78 - Opatrenia na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci tehotných pracovníčok a pracovníčok krátko po pôrode alebo dojčiacich pracovníčok – Článok 8 – Rovnosť zaobchádzania s pracovníkmi mužského a ženského pohlavia – Článok 14 – Menej priaznivé zaobchádzanie s určenou matkou pri poskytovaní materskej dovolenky“

Pani D. a pani Z. majú obidve dieťa prostredníctvom náhradnej matky. Tieto ženy požiadali o platenú dovolenku rovnocennú s materskou dovolenkou alebo dovolenkou z dôvodu osvojenia. Ich žiadosti boli zamietnuté z dôvodu, že ženy neboli nikdy tehotné a ani deti neboli rodičmi adoptované. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nestanovuje, že určené matky majú nárok na platenú dovolenku rovnocennú s materskou dovolenkou alebo dovolenkou z dôvodu osvojenia. Poskytovanie materskej dovolenky na základe smernice o tehotných pracovníčkach totiž predpokladá, že pracovníčka, ktorá ju čerpá, bola tehotná a dieťa porodila. Situáciu tiež podľa Súdneho dvora nepokrýva smernica o rovnosti zaobchádzania s mužmi a ženami na pracovisku, ani smernica zakazujúca diskrimináciu z dôvodu zdravotného postihnutia.

C-314/12 UPC Telekabel Wien (27. 3. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Informačná spoločnosť – Smernica 2001/29/ES – Webová stránka, ktorá sprístupňuje verejnosti filmové diela bez súhlasu nositeľov práva súvisiaceho s autorským právom – Článok 8 ods. 3 – Pojem ‚sprostredkovatelia, ktorých služby využíva tretia osoba na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva‘ – Poskytovateľ prístupu na internet – Uznesenie adresované poskytovateľovi prístupu na internet, ktoré mu zakazuje povoliť svojim zákazníkom prístup na webovú stránku – Vzájomné vyváženie základných práv“

Vnútroštátny súd riešil spor medzi UPC Telekabel, Constantin Film a Wega vo veci návrhu na uloženie povinnosti zablokovania prístupu zákazníkom UPC na webovú stránku, ktorá verejnosti sprístupňuje niektoré filmy posledných uvedených spoločností bez ich súhlasu. Prejudiciálna otázka sa týkala výkladu smernice o autorských právach. Súdny dvor v uviedol, že smernica nevyžaduje, aby existoval osobitný vzťah medzi osobou, ktorá porušuje autorské právo, a sprostredkovateľom, voči ktorému možno vydať príkaz. Takisto nie je potrebné preukázať, že zákazníci poskytovateľa prístupu na internet si skutočne prezerajú predmety ochrany sprístupnené na webovej stránke tretej osoby. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že poskytovateľovi prístupu na internet možno prikázať, aby svojim zákazníkom zablokoval webovú stránku, ktorá porušuje autorské právo, ale takýto príkaz a jeho výkon musí zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými základnými právami.

Spojené veci C-293/12 a C-594/12 Digital Rights Ireland a Seitlinger a i. (8. 4. 2014)

„Elektronické komunikácie – Smernica 2006/24/ES – Verejne dostupné elektronické komunikačné služby alebo verejné komunikačné siete – Uchovávanie údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním takýchto služieb – Platnosť – Články 7, 8 a 11 Charty základných práv Európskej únie“

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo platnosti smernice 2006/24/ES o uchovávaní údajov. Táto smernica podľa Súdneho dvora predstavovala rozsiahly a mimoriadne závažný zásah do základných práv na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov, pričom tento zásah neobmedzovala na nevyhnutné minimum. Zákonodarca EÚ teda prekročil medze vyžadované zásadou proporcionality. Preto Súdny dvor smernicu vyhlásil za neplatnú.

C-288/12 Európska komisia v. Maďarsko (8. 4. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 95/46/ES – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľný pohyb týchto údajov – Článok 28 ods. 1 – Vnútroštátne dozorné orgány – Nezávislosť – Vnútroštátna právna úprava, ktorou bolo predčasne ukončené funkčné obdobie dozorného orgánu – Vytvorenie nového dozorného orgánu a vymenovanie inej osoby do funkcie predsedu“

Smernica o ochrane osobných údajov prikazuje členským štátom zriadiť orgán(y) poverené dohľadom nad dodržiavaním pravidiel tejto smernice na ich území. Jednou z požiadaviek tejto smernice je rešpektovanie nezávislosti týchto orgánov. V súlade s touto smernicou bol v Maďarsku vymenovaný komisár na obdobie šesť rokov. Počas tohto obdobia Maďarsko

zreformovalo svoj systém ochrany údajov a zriadilo nový vnútroštátny orgán s cieľom nahradiť funkciu komisára. Súdny dvor podporil názor EK, že predčasným ukončením funkčného obdobia komisára Maďarsko porušilo právo EÚ. Rozhodol, že dozorné orgány vytvorené v súlade so smernicou musia mať možnosť vykonávať svoje úlohy bez akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu. Nezávislosť dozorného orgánu pritom nevyhnutne zahŕňa povinnosť rešpektovať dĺžku funkčného obdobia tohto orgánu.

C-616/11 T-Mobile Austria (9. 4. 2014)

„Smernica 2007/64/ES – Platobné služby – Článok 4 bod 23 – Pojem platobný nástroj – Elektronický prevodný príkaz na úhradu a prevodný príkaz na úhradu na tlačive – Článok 52 ods. 3 – Právo príjemcu žiadať od platiteľa poplatky za používanie platobného nástroja – Právomoc členských štátov vydať všeobecný zákaz – Zmluva medzi mobilným operátorom a jednotlivcami“

T-Mobile Austria vyruboval zákazníkom určité poplatky za spracovanie v prípade platby vykonanej prevodným príkazom na tlačive alebo elektronicke. Rakúske spotrebiteľské združenie sa domnievalo, že táto prax je v rozpore s rakúskou právnou úpravou, ktorou sa preberala smernica o platobných službách. T-Mobile Austria zastával názor, že na neho sa smernica neuplatňuje, keďže nie je poskytovateľom platobných služieb, ale mobilným operátorom, a navyše tlačivo prevodného príkazu nie je platobným nástrojom v zmysle smernice. Súdny dvor rozhodol, že mobilného operátora a jeho zákazníka možno považovať za príjemcu a platiteľa, ak vykonávajú alebo prijímajú platbu. Navyše, členské štáty majú možnosť úplne zakázať príjemcom, aby od platiteľa vybrali poplatky za používanie akéhokoľvek platobného nástroja s cieľom podpory hospodárskej súťaže a presadzovania využívania efektívnych platobných nástrojov.

C-475/12 UPC DTH (30. 4. 2014)

„Spoločný právny rámec pre elektronické komunikačné siete a služby – Slobodné poskytovanie služieb – Príslušnosť v oblasti dohľadu nad cezhraničnými službami – Registrácia – Povinnosť usadiť sa“

UPC je luxemburská spoločnosť, ktorá poskytuje za odplatu balíky rozhlasových a televíznych služieb v iných členských štátoch. V dôsledku sťažností podaných maďarskými užívateľmi vyzvali maďarské orgány UPC, aby im poskytla informácie týkajúce sa zmluvného vzťahu medzi ňou a určitým zákazníkom. UPC odmietla, v nadväznosti na čo jej maďarské orgány udelili pokutu, proti čomu sa UPC bránila na súde. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či právo EÚ umožňuje, aby maďarské orgány vykonávali dohľad nad činnosťou UPC v Maďarsku. Súdny dvor skonštatoval, že orgány členského štátu, na území ktorého spoločnosť poskytuje služby, sú oprávnené požadovať od takejto spoločnosti informácie na overenie dodržiavania podmienok týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a v tomto kontexte môžu začať aj konanie týkajúce sa dohľadu nad jej činnosťou. Členský štát však podľa Súdneho dvora nemá právo vyžadovať od takéhoto poskytovateľa služieb formu usadenia sa.

B. Oblasť: Azyl a víza

C-79/13 Saciri a i. (27. 2. 2014)

„Smernica 2003/9/ES – Minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl v členských štátoch – Článok 13 ods. 1 – Lehoty pre poskytnutie materiálnych podmienok prijímania – Článok 13 ods. 2 – Ustanovenia o materiálnych podmienkach prijímania – Záruky – Článok 13 ods. 5 – Stanovenie a poskytnutie minimálnych podmienok prijímania pre žiadateľov o azyl – Výška poskytnutej pomoci – Článok 14 – Ďalšie ustanovenia o materiálnych podmienkach prijímania – Naplnenie prijímacích zariadení – Odkaz na vnútroštátne systémy sociálnej ochrany – Poskytovanie materiálnych podmienok prijímania vo forme finančných príspevkov“

Súdny dvor vo svetle smernice ustanovujúcej minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl stanovil nároky na výšku finančných príspevkov pre žiadateľov o azyl, pokiaľ si členský štát zvolil možnosť poskytovať materiálne podmienky prijímania uvedených žiadateľov touto formou. Musia im byť najmä poskytované od okamihu podania žiadosti o azyl a musia byť dostatočne vysoké, aby boli schopné zabezpečiť im dôstojný životný štandard. V prípade, že žiadateľov o azyl z kapacitných dôvodov nemožno umiestniť v im určenom ubytovacom zariadení, nie je to dôvod na nedodržanie požadovaného štandardu. V prípade potreby žiadateľom majú byť poskytnuté finančné prostriedky v takej výške, aby si boli schopní nájsť ubytovanie na súkromnom trhu prenájmu nehnuteľností.

C-604/12 N. (8. 5. 2014)

„Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre podmienky priznania postavenia utečenca alebo postavenia osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Smernica 2005/85/ES – Minimálne štandardy pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca – Vnútroštátne procesné pravidlo podmieňujúce skúmanie žiadosti o doplnkovú ochranu predchádzajúcim zamietnutím žiadosti smerujúcej k získaniu postavenia utečenca – Prípustnosť – Procesná autonómia členských štátov – Zásada efektivity – Právo na riadnu správu vecí verejných – Charta základných práv Európskej únie – Článok 41 – Nestrannosť a rýchlosť konania“

Írsko rozoznáva dve oddelené a po sebe idúce konania týkajúce sa žiadosti o azyl a žiadosti o doplnkovú ochranu. Keďže pán N. bez toho, aby najprv podal žiadosť o azyl, požiadal o doplnkovú ochranu, jeho žiadosť bola zamietnutá. Súdny dvor povedal, že takáto právna úprava je v súlade s právom EÚ za podmienok, že žiadosť o priznanie postavenia utečenca a žiadosť o doplnkovú ochranu môžu byť podané spoločne a že k preskúmvaniu žiadosti dochádza v primeranej lehote, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C. Oblasť: Colná únia

C-571/12 Greencarrier Freight Services Latvia (27. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colný kódex Spoločenstva – Článok 70 ods. 1 a článok 78 – Colné vyhlásenia – Čiastočná prehliadka tovaru – Odber vzoriek – Nesprávny kód – Rozšírenie výsledkov na zhodný tovar zahrnutý v skorších colných vyhláseniach po jeho prepustení – Následná kontrola – Nemožnosť požiadať o dodatočnú prehliadku tovaru“

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo vnútroštátneho výberu dovozného cla a uloženia pokuty počas následnej kontroly viacerých colných vyhlásení. Súdny dvor rozhodol, že na tovar uvedený v skorších colných vyhláseniach podaných tým istým deklarantom, ktorý sa už nemôže podrobiť prehliadke, keďže bol prepustený do voľného obehu, sa výsledky čiastočnej prehliadky tovaru vykonanej v neskoršom čase nemôžu vzťahovať, hoci by tento tovar patrilo pod rovnaký kód kombinovanej nomenklatúry, pochádzal by od rovnakého výrobcu a mal by totožný názov aj zloženie.

C-60/13 Európska komisia v. Spojené kráľovstvo (3. 4. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – vlastné zdroje EÚ – Rozhodnutie 2000/597/ES, Euratom – Článok 8 – Nariadenie (ES, Euratom) č. 1150/2000 – Články 2, 6, 9, 10 a 11 – Odmietnutie postúpiť vlastné zdroje EÚ – Záväzné dokumenty obsahujúce chybné informácie o nomenklatúrnom zaradení – Dovozy čerstvého cesnaku ako cesnaku mrazeného – Pripísateľnosť omylu národným colným orgánom – Finančná zodpovednosť členských štátov“

EK žiadala Súdny dvor, aby rozhodol, že Spojené kráľovstvo tým, že odmietlo postúpiť finančnú sumu rovnajúcu sa clám aplikovateľným na čerstvý cesnak, ktorý bol záväzným dokumentom chybné nomenklatúrne zaradený, si nesplnilo svoje povinnosti. EK okrem iného tvrdila, že vydaním záväzných dokumentov obsahujúcich chybné informácie o nomenklatúrnom zaradení Spojené Kráľovstvo spôsobilo stratu vlastných prostriedkov EÚ. Súdny dvor rozhodol, že omyl na strane colných orgánov členského štátu, ktorý spôsobuje, že dlžník v konečnom dôsledku clo nezaplatí, nemá žiadny vplyv na povinnosť členských štátov poskytnúť EÚ finančné zdroje v takej výške, aké by boli skutočne vybraté, keby nenastal omyl na strane colných orgánov. Členský štát, ktorý tieto sumy nedá k dispozícii EK, si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva EÚ.

D. Oblasť: Dane

Spojené veci C-454/12 a C-455/12 Pro Med Logistik a Pongratz (27. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – DPH – Šiesta smernica o DPH – Článok 12 ods. 3 – Príloha H, kategória 5 – Smernica 2006/112/ES – Článok 98 ods. 1 a 2 – Príloha III bod 5 – Zásada neutrality – Preprava osôb a ich sprievodnej batožiny – Právna úprava členského štátu, ktorá na prepravu taxíkmi a na prepravu prenajatými vozidlami so šoférom uplatňuje rozdielnu sadzbu DPH“

Tieto prípady sa týkajú uplatnenia rozdielnej sadzby DPH na taxíky a na prenajaté vozidlá so šoférom. Nemecko zaviedlo možnosť uplatnenia zníženej sadzby DPH, len pokiaľ ide o prepravu taxíkom, a nie prepravu prenajatými vozidlami so šoférmi. Podľa Súdneho dvora uplatnenie rozdielnej sadzby DPH môže a nemusí byť v závislosti od okolností v rozpore s právom EÚ. Zadefinoval podmienky tak pre situáciu súladu s právom EÚ, ako aj podmienky, kedy by naopak išlo o rozpor. Ich splnenie však musí posúdiť vnútroštátny súd.

C-82/12 Transportes Jordi Besora (27. 2. 2014)

„Nepriame dane – Spotrebné dane – Smernica 92/12/EHS – Článok 3 ods. 2 – Minerálne oleje – Daň z maloobchodného predaja – Pojem „špecifický účel“ – Prevod právomocí na

autonómne spoločenstvá – Financovanie – Vopred stanovený účel – Náklady na zdravotnú starostlivosť a životné prostredie“

Smernica o spotrebných daniach poskytovala členským štátom možnosť, že minerálne oleje mohli byť zdaňované aj inou nepriamou daňou zavedenou členským štátom, nielen spotrebnou daňou stanovenou touto smernicou. Museli však byť splnené dve kumulatívne podmienky. Španielske kráľovstvo odvolávajúc sa na túto možnosť zaviedlo daň na maloobchodný predaj nafty a benzínu. Súdny dvor vyhlásil túto právnu úpravu za odporujúcu právu EÚ, keďže nespĺňala jednu z uvedených podmienok. Nesledovala totiž žiadny špecifický cieľ v zmysle smernice o spotrebných daniach. Španielsko síce za takýto cieľ označilo ochranu životného prostredia, avšak podľa Súdneho dvora Španielsko nezaviedlo žiadny mechanizmus na vopred určené prerozdelenie príjmov z tejto dane pre účely ochrany životného prostredia. Súdny dvor napokon neobmedzil časové účinky rozsudku, a to vzhľadom na to, že španielska a regionálna vláda nekonali v dobrej viere, okrem iného vzhľadom na roky prebiehajúce konanie o porušení.

C-599/12 *Jetair a BTWE Travel4you* (13. 3. 2014)

„DPH – Osobitná úprava týkajúca sa cestovných kancelárií – Plnenia uskutočnené mimo územia Európskej únie – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 28 ods. 3 – Smernica 2006/112/ES – Článok 370 – Klausula ‚standstill‘ – Zmena vnútroštátnej legislatívy počas lehoty na prebratie“

Šiesta smernica obsahuje tzv. „standstill“ klauzulu, ktorá povoľuje, aby určité služby cestovných kancelárií boli zdaňované, ak podliehali zdaneniu už pred účinnosťou tejto smernice. Belgicko pôvodne takéto služby od dane oslobodzovalo, ale tesne pred nadobudnutím účinnosti smernice takúto daň zaviedlo s cieľom využiť uvedenú klauzulu. Belgický súd mal okrem iného pochybnosti, či takéto konanie neodporuje právu EÚ. Súdny dvor pripomenul, že počas lehoty na prebratie smernice sa členské štáty musia zdržať prijímať opatrenia, ktoré by mohli ohroziť uskutočnenie cieľa vytýčeného smernicou, ale rozhodol, že konanie Belgicka v konkrétnom prípade takéto konanie nepredstavuje. Uvedená legislatívna zmena teda neodporuje povinnostiam, ktoré Belgicku vyplývajú z práva EÚ.

C-107/13 *FIRIN* (13. 3. 2014)

„Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Zaplatenie preddavkov – Nepriзнание práva na odpočítanie dane – Podvod – Úprava odpočítanej dane, keď sa zdaniteľné plnenie neuskutočnilo – Podmienky“

Prejudiciálna otázka bola položená v rámci sporu týkajúceho sa práva na odpočet DPH vo forme daňového dobropisu. Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia smernice o DPH vyžadujú, aby sa odpočítanie DPH, ktoré vykonal príjemca faktúry vystavenej na účely zaplatenia preddavku týkajúceho sa dodania tovaru, upravilo, pokiaľ sa za okolností, aké sú vo veci samej, toto dodanie tovaru napokon neuskutočnilo, aj keby dodávateľ bol naďalej povinný túto daň zaplatiť a preddavok by nevrátil.

C-80/12 *Felixstowe Dock and Railway Company a i.* (1. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Daň z príjmov právnických osôb – Úľava na dani – Skupiny spoločností a združenia podnikov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá umožňuje postúpenie strát medzi spoločnosťou, ktorú vlastní združenie“

podnikov, a spoločnosťou, ktorú vlastní skupina, spojenými prostredníctvom „prepájajúcej spoločnosti“, ktorá je zároveň členom skupiny aj združenia podnikov – Podmienka daňového sídla „prepájajúcej spoločnosti“ – Diskriminácia na základe miesta sídla spoločnosti – Hlavná materská spoločnosť skupiny so sídlom v treťom štáte, ktorá prostredníctvom spoločností so sídlom v tretích štátoch vlastní spoločnosti, ktoré sa usilujú o výmenu strát“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu, v ktorom išlo o uplatnenie právnej úpravy úľavy na dani z príjmu pre skupinu v rámci združenia podnikov. Vnútroštátna úprava zvýhodňovala skupiny s materskou (tzv. prepájajúcou) spoločnosťou s daňovým sídlom v Spojenom kráľovstve. Súdny dvor potvrdil, že podmienka daňového sídla zavádza rozdiel v zaobchádzaní medzi, na jednej strane, spoločnosťami rezidentmi, ktoré sú v zmysle vnútroštátnej daňovej právnej úpravy prepojené prostredníctvom prepájajúcej spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve a priznáva sa im dotknutá daňová výhoda, a na strane druhej, spoločnosťami rezidentmi prepojenými prostredníctvom prepájajúcej spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, ktorým sa táto výhoda nepriznáva. Uviedol, že ide o porovnateľné situácie a rozdielne zaobchádzanie nie je možné ospravedlniť žiadnym naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, takže vnútroštátna legislatíva odporuje slobode usadiť sa.

C-190/12 Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company
(10. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ – Daň z príjmov právnických osôb – Rozdielne zaobchádzanie s dividendami vyplácanými investičným fondom rezidentom a nerezidentom – Vylúčenie daňového oslobodenia – Neodôvodnené obmedzenie“

Poľsko obmedzovalo oslobodenie od dane pri dividendách vyplácaných investičným fondom spoločnosťami so sídlom mimo poľského územia. Súdny dvor rozhodol, že takáto právna úprava je reštriktívna a zaobchádza s objektívne porovnateľnými situáciami rozdielne. Odmietol odôvodnenia ponúknuté Poľskom, ako potreba zachovania účinnosti daňových kontrol, zachovanie koherencie daňového systému, zabezpečenie rozdelenie daňových právomocí a ochranu daňových príjmov. Vyhlásil, že predmetnú úpravu nie je možné odôvodniť dôvodmi všeobecného záujmu.

C-115/13 Európska komisia v. Maďarsko (10. 4. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Spotrebná daň pre etanol a alkoholické nápoje – Smernica 92/83/EHS – Stanovenie spotrebných daní – Výroba alkoholu v liehovare podliehajúca nulovej spotrebnej dani – Oslobodenie od spotrebnej dane pre výrobu etanolu súkromnými osobami“

Maďarsko porušilo smernicu 92/83/EHS a smernicu 92/84/EHS úplným oslobodením destilácie alkoholu za stanovených podmienok od spotrebnej dane pre etanol. Podľa Súdneho dvora takéto oslobodenie prekračuje hranice výnimky prípustnej pre Maďarsko podľa čl. 22 ods. 7 smernice 92/83/EHS a nemožno ho odôvodniť ani historickou tradíciou výroby alkoholu „pálinka“ v Maďarsku.

C-209/13 Spojené kráľovstvo v. Rada EÚ (30. 4. 2014)

„Spoločný systém dane z finančných transakcií – Povolenie posilnenej spolupráce podľa článku 329 ods. 1 ZFEÚ – Rozhodnutie 2013/52/EÚ – Žaloba o neplatnosť pre porušenie článkov 327 ZFEÚ a 332 ZFEÚ, ako aj medzinárodného obyčajového práva“

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska sa domáhalo, aby Súdny dvor zrušil rozhodnutie Rady 2013/52/EÚ, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca v oblasti dane z finančných transakcií (ďalej len „FTT“), a ktoré bolo prijaté v čase, keď bolo zrejmé, že FTT v Rade nemôže získať jednoznačnú podporu. Táto žaloba voči rozhodnutiu o povolení bola podaná preventívne, aby si členský zachoval svoje právo napadnúť takéto vykonávacie opatrenie. Žalobu ale Súdny dvor zamietol. Podľa Súdneho dvora sa napadnuté rozhodnutie obmedzovalo na nadviazanie posilnenej spolupráce bez toho, aby obsahovalo podstatné znaky samotnej FTT, ktoré Spojené kráľovstvo spochybňuje. Navyše, napadnuté rozhodnutie neobsahovalo žiadne ustanovenie týkajúce sa otázky výdavkov spojených s uskutočňovaním posilnenej spolupráce.

E. Oblasť: Doprava**C-152/12 Európska komisia v. Bulharsko (13. 2. 2014)**

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Doprava – Smernica 2011/14/ES – Rozvoj železničných tratí Únie – Poplatky za prístup k železničnej sieti – Článok 7 ods. 3 a článok 8 ods. 1 – Možnosť zvýšiť poplatky – Náklady priamo vynaložené na prevádzku železničnej dopravy“

Súdny dvor vymedzil pojem „náklady priamo vynaložené na prevádzku železničnej dopravy“, rozhodujúci v zmysle čl. 7 ods. 3 smernice 2011/14/ES na stanovenie výšky poplatkov za minimálny prístupový balík a za traťový prístup k servisným zariadeniam, ktoré platia prevádzkovatelia manažérovi železničnej infraštruktúry. Tieto náklady nemôžu zahŕňať mzdy a príspevky na sociálne poistenie, ktoré platí manažér železničnej infraštruktúry. Keďže bulharská úprava uvedené náklady manažéra zohľadňuje vo výpočte prístupových poplatkov, odporuje právu EÚ.

C-17/13 Alpina River Cruises a Nicko Tours (27. 3. 2014)

„Námorná doprava – Nariadenie (EHS) č. 3577/92 – Pojem „námorná kabotáž“ – Služby uskutočňovania výletných plavieb – Výletná plavba po Benátskej lagúne, talianskom pobrežnom mori a rieke Pád – Odchod a príchod v rovnakom prístave“

Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Alpina a Nicko Tours na jednej strane a Ministerstvom infraštruktúry a dopravy na druhej strane v súvislosti s tým, že tento orgán odmietol, aby turistická loď patriaca týmto spoločnostiam a plaviaca sa pod švajčiarskou vlajkou preplávala cez talianske pobrežné more. Vnútroštátny súd sa v zásade pýtal, či výletná plavba, ktorá začína a končí s tými istými cestujúcimi v tom istom prístave členského štátu, v ktorom sa uskutočňuje, patrí do pojmu „námorná kabotáž“ v zmysle práva EÚ. Súdny dvor uviedol, že relevantné nariadenie sa týka výlučne tých služieb, ktoré sú námornej povahy a uskutočňujú sa v rámci členského štátu. Ďalej objasnil, že pojem „more“ sa vzťahuje aj naorské vnútorné vody rozprestierajúce sa smerom k pevnine od základnej línie pobrežného

mora, nielen na teritoriálne vody v zmysle Dohovoru OSN o morskom práve. Napokon rozhodol, že námorná dopravná služba spočívajúca vo výletnej plavbe, ktorá začína a končí s tými istými cestujúcimi v tom istom prístave členského štátu, v ktorom sa uskutočňuje, patrí do pojmu „námorná kabotáž“ v zmysle nariadenia.

F. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-479/12 H. Gautzsch Großhandel (13. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Dizajny Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 7 ods. 1, článok 11 ods. 2, článok 19 ods. 2, článok 88 a článok 89 ods. 1 písm. a) a d) – Nezapísaný model Spoločenstva – Ochrana – Sprístupnenie verejnosti – Novosť – Žaloba pre porušenie – Dôkazné bremeno – Premlčanie – Preklúzia – Uplatniteľné právo“

Prejudiciálne konanie sa týkalo sporu ohľadom porušenia dizajnu Spoločenstva, ktorý nebol zapísaný. Vnútroštátny súd mal pochybnosti, či odovzdanie vyobrazení tohto dizajnu obchodníkom stačí na vznik domnienky, že sa tento dizajn mohol počas bežného obchodovania stať známym kruhom, ktoré sa špecializujú na daný sektor a pôsobia v rámci EÚ. Súdny dvor v tomto rozsudku objasnil zmysel pojmu „špecializované kruhy“, kedy možno dizajn považovať za známy v dôsledku sprístupnenia uvedeným kruhom a ktorá strana sporu má znášať dôkazné bremeno.

C-351/12 OSA (27. 2. 2014)

„Smernica 2001/29/ES – Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti – Pojem ‚verejný prenos‘ – Prenos diel v izbách kúpeľného zariadenia – Priamy účinok ustanovení smernice – Články 56 ZFEÚ a 102 ZFEÚ – Smernica 2006/123/ES – Slobodné poskytovanie služieb – Hospodárska súťaž – Výlučné právo na kolektívnu správu autorských práv“

Spoločnosť prevádzkujúca kúpeľné zariadenie umiestnila v izbách televízne a rozhlasové prijímače. Z dôvodu, že česká legislatíva umožňuje zdravotníckym zariadeniam vysielateľ chránené diela, spoločnosť neuzavrela zmluvu s organizáciou OSA, ktorá má v tomto členskom štáte výlučné právo vyberať v mene autorov odmeny za používanie autorských diel. OSA sa preto obrátila na súd. Súdny dvor rozhodol, že kúpeľné zariadenie, ktoré sprostredkováva svojim zákazníkom chránené diela prostredníctvom prijímačov situovaných v izbách zariadenia, je povinné zaplatiť autorské odmeny, a to z dôvodu, že ide o verejný prenos takýchto diel, na ktorý musí byť udelené oprávnenie a za ktoré musí byť zaplatená náležitá odmena. Ďalej rozhodol, že územný monopol organizácie OSA síce predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb, ale je odôvodnené, keďže systém je primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie cieľa, t. j. efektívnej správy práv duševného vlastníctva.

C-409/12 Backaldrin Österreich The Kornspitz Company (6. 3. 2014)

„Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 12 ods. 2 písm. a) – Zrušenie – Ochranná známka, ktorá sa v dôsledku konania alebo nekonania svojho majiteľa stala v obchode bežným názvom výrobku alebo služby, pre ktoré bola zapísaná – Vnímanie

slowného označenia ‚KORNSPITZ‘ predajcami na jednej strane a konečnými užívateľmi na strane druhej – Strata rozlišovacej spôsobilosti len z pohľadu konečných užívateľov“

Backaldrin vyrába pod ochrannou známkou KORNSPITZ hotovú zmes, ktorú dodáva predovšetkým pekárom. Konkurenti spoločnosti Backaldrin, medzi nimi aj spoločnosť Pfahnl, ako aj väčšina pekárov vedia, že slovné označenie „KORNSPITZ“ bolo zapísané ako ochranná známka, ale koneční užívatelia toto slovné označenie naopak vnímajú ako konkrétny typ pečiva. Rakúsky súd si nebol istý, či možno v tejto situácii majiteľovi ochrannej známky zrušiť práva priznané touto ochrannou známkou. Súdny dvor rozhodol, že v takomto prípade možno majiteľovi ochrannej známky zrušiť práva, ktoré mu z nej vyplývajú, v prípade, že „nekonal“, t. j. nenabádal predajcov k tomu, aby používali ochrannú známku na účely predaja toho výrobku (hotovej zmesi), pre ktorý bola ochranná známka zapísaná.

C-530/12 P ÚHVT v. National Lottery Commission (27. 3. 2014)

„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 40/94 – Článok 52 ods. 2 písm. c) – Návrh na vyhlásenie neplatnosti založený na skoršom autorskom práve podľa vnútroštátneho práva – Uplatnenie vnútroštátneho práva ÚHVT – Úloha súdu Únie“

ÚHVT vo svojom odvolaní na Súdny dvor navrhoval zrušenie rozsudku Všeobecného súdu¹, ktorým tento súd vyhovel žalobe podanej National Lottery Commission, ktorá smerovala k zrušeniu rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT. Súdny dvor rozhodnutie Všeobecného súdu zrušil a vec mu vrátil z dôvodu, že Všeobecný súd porušil právo ÚHVT byť vypočutý, keďže určité informácie, ktoré boli *ex offio* uvedené Všeobecným súdom po skončení písomnej časti konania, sa nespomínali ani v priebehu konania na ÚHVT a ani vo vyjadreniach na Všeobecnom súde, a ÚHVT tak nemal možnosť sa k nim vyjadriť.

C-583/12 Syntax Trading (9. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1383/2003 – Opatrenia brániace uvedeniu napodobenín a pirátskych tovarov na trh – Článok 13 ods. 1 – Právomoc colných orgánov konštatovať porušenie práva duševného vlastníctva“

Estónsky colný úrad odmietol uvoľniť zadržaný tovar podozrivý z porušovania práva duševného vlastníctva napriek tomu, že držiteľ práva duševného vlastníctva nedal podnet na konanie o určenie, či takéto právo bolo porušené. Estónske právo umožňuje colným orgánom takýto postup z úradnej povinnosti. Estónsky súd mal pochybnosti, či je takéto právna úprava v súlade s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby členské štáty stanovili, že colné orgány sú oprávnené samé začať konanie o určenie, či sa podľa vnútroštátneho práva porušilo právo duševného vlastníctva.

C-435/12 ACI Adam a i. (10. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5

¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2012 vo veci T-404/10 *National Lottery Commission v. ÚHVT*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

*ods. 5 – Právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Rozmnožovanie na súkromné použitie – Legálny pôvod rozmnoženiny – Smernica 2004/48/ES – Pôsobnosť**

ACI Adam a i. sú dovozcovia, resp. výrobcovia prázdnych CD nosičov. Holandská úprava tieto spoločnosti zaväzovala zaplatiť poplatok za rozmnoženinu určitej nadácii. Výška tohto poplatku bola stanovená inou nadáciou, ktorá zohľadňovala aj takú ujmu, ktorá by mohla nositeľom autorských práv vzniknúť z dôvodu, že rozmnoženiny boli vyrobené z nelegálneho zdroja. Podľa Súdneho dvora však nemožno tolerovať takú právnu úpravu, ktorá nerozlišuje medzi rozmnoženinami na súkromné použitie vyhotovenými z legálneho zdroja a nelegálnymi rozmnoženinami. Výpočet poplatkov za primerané použitie tak nemôže zohľadňovať možné vyhotovenie rozmnoženín z pirátskych zdrojov.

G. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-612/12 P Ballast Nedam v. Európska komisia (27. 3. 2014)

„Odvolaie – Hospodárska súťaž – Kartely – Holandský trh s cestným bitúmenom – Stanovenie brutto ceny cestného bitúmenu – Stanovenie zľavy pre staviteľov ciest – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 27 – Právo na obhajobu – Zníženie pokuty“

Spoločnosť Ballast Nedam sa odvolala proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zamietol jej žalobu o neplatnosť rozhodnutia EK o karteli v časti, v akej sa týka tejto spoločnosti. Súdny dvor skonštatoval, že Všeobecný súd pochybil, keď rozhodol, že práva tejto spoločnosti na obhajobu neboli porušené, keďže EK je povinná v oznámení o výhradách uviesť, s ohľadom na požiadavku presnosti, na základe akého postavenia sa podniku vytykajú uvádzané skutočnosti. Navyše nejednoznačnosť zvyšuje aj skutočnosť, že spoločnosti BNGW ako dcérskej spoločnosti Ballast Nedam nebolo zaslané nijaké oznámenie o výhradách.

Spojené veci C-231/11 P až C-233/11 P Európska komisia v. Siemens Österreich a i. Siemens Transmission & Distribution a i. v. Európska komisia (10. 4. 2014)

Spojené veci C-247/11 P a C-253/11 P Areva a i. a Alstom Grid a i. v. Európska komisia (10. 4. 2014)

„Odvolaie – Hospodárska súťaž – Kartel – Trh s projektmi týkajúcimi sa rozvážačov izolovaných plynom – Pripísateľnosť protiprávneho správania dcérskych spoločností ich materským spoločnostiam – Solidárna zodpovednosť za zaplatenie pokuty – Povinnosť odôvodnenia – Pojem podnik – Zásada osobnej zodpovednosti a zásada individualizácie trestov a sankcií – Neobmedzená právomoc Všeobecného súdu – ‚Faktická‘ solidárna zodpovednosť – Zásada osobnej zodpovednosti a zásada individualizácie trestov a sankcií – Zásada ne ultra petita – Zásada proporcionality a zásada rovnosti zaobchádzania“

Konanie sa týkalo kartelu s rozvážačmi izolovanými plynom. Všeobecný súd niekoľkými rozsudkami príslušné rozhodnutie EK čiastočne zrušil. V prípadoch „Areva“ znížil zvýšenie základnej sumy. V prípadoch „Siemens“ Všeobecný súd čiastočne zrušil rozhodnutie EK, čo sa týka kalkulácie pokuty.

Čo sa týka prípadov „Siemens“, Súdny dvor upozornil, *inter alia*, že EK nemá právomoc, okrem určenia spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti, učiť podiely pokuty, ktoré majú byť zaplatené spoločnosťami spoločne a nerozdielne zodpovednými z pohľadu ich vnútorného usporiadania, a že táto právomoc patrí súdom členských štátov. V prípadoch „Areva“ Súdny dvor okrem iného skonštatoval, že definícia spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti dvoch materských spoločností, ktoré kontrolovali dcérsku spoločnosť počas rôznych období, zavedená EK a podporená VS, predstavuje porušenie princípu právnej istoty a zásady, že pokuta musí byť stanovená s ohľadom na partikulárneho páchatel'a a jeho previnenie.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-555/13 *Merc Canada* (13. 2. 2014)

„Konanie o prejudiciálnej otázke – Pojem „vnútroštátny súd“ v zmysle článku 267 ZFEÚ – Tribunal Arbitral necessário – Prípustnosť – Nariadenie (ES) č. 469/2009 – Článok 13 – Dodatkové ochranné osvedčenie pre liečivá – Doba platnosti osvedčenia – Maximálne obdobie výlučnej ochrany“

V danom konaní okrem iného vyvstala otázka, či je prekladajúci portugalský arbitrážny súd Tribunal Arbitral necessário súdom EÚ oprávneným položiť prejudiciálnu otázku v zmysle čl. 267 ZFEÚ. Súdny dvor rozhodol, že Tribunal Arbitral necessário je súdom EÚ napriek tomu, že sa môže meniť jeho zloženie, forma a procesné pravidlá, a z tohto dôvodu môžu existovať určité pochyby o jeho „stálej povahe“. Tento súd bol však založený zákonom, ktorý mu priznáva obligatórnu právomoc rozhodovať v prvom stupni o sporoch týkajúcich sa priemyselného vlastníctva v oblasti referenčných a generických liečiv a ktorý zároveň definuje procesné pravidlá, podľa ktorých funguje tento súd. Aj podmienka trvalosti je teda podľa Súdneho dvora v tomto prípade splnená.

C-206/13 *Siragusa* (6. 3. 2014)

C-265/13 *Torralbo Marcos* (27. 3. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Všeobecné zásady práva Únie – Právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom – Súdne poplatky pri podaní odvolania v oblasti sociálneho práva – Vykonanie práva Únie – Pôsobnosť práva Únie – Dostatočná súvislosť – Neexistencia – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Vo veci *Siragusa* úrad pre dohľad nad pamiatkovým fondom a životným prostredím v Palerme rozhodol, že pán Siragusa, ktorý vykonal zmeny na svojej nehnuteľnosti, má uviesť svoj pozemok do pôvodného stavu, a to na základe nariadenia talianskeho práva. Taliansky súd mal pochybnosti, či Charta a zásada proporcionality neodporujú takejto úprave. V prípade *Torralbo Marcos* si zasa súd nebol istý, či je požiadavka zaplatenia súdneho poplatku v súlade s Chartou. V oboch prípadoch Súdny dvor rozhodol, že nemá právomoc odpovedať na položenú otázku, keďže žiaden prvok prípadov neumožňuje dospieť k záveru, že sporné ustanovenia národného práva patria do pôsobnosti práva EÚ.

C-427/12 Európska komisia v. Európsky parlament a Rada EÚ (18. 3. 2014)
„Žaloba o neplatnosť – Voľba právneho základu – Články 290 ZFEÚ a 291 ZFEÚ – Delegovaný akt a vykonávací akt – Nariadenie (EÚ) č. 528/2012 – Článok 80 ods. 1 – Biocídne výrobky – Európska chemická agentúra – Stanovenie poplatkov zo strany Komisie“

EK a Európsky parlament v procese prijatia nariadenia 528/2012 namietali, že Rada nástojila na príliš veľa vykonávacích aktoch, ale názor Rady napokon prevážil. EK následne podala žalobu na zrušenie čl. 80 ods. 1 tohto nariadenia v rozsahu, v akom toto ustanovenie uvádza prijatie opatrení na stanovenie poplatkov, ktoré sa majú platiť Európskej chemickej agentúre, aktom založeným na čl. 291 ods. 2 ZFEÚ, t. j. vykonávacím aktom, a nie aktom prijatým na základe čl. 290 ods. 1 ZFEÚ, t. j. delegovaným aktom. Súdny dvor však žalobu zamietol. Rozhodol, že s výnimkou jednoznačných prípadov, kedy je základný právny akt novelizovaný, a teda EK mala byť zverená právomoc vydať delegovaný akt, je na zákonodarcovi, aby určil, či právomoc udelená EK sa má chápať ako právomoc vydať delegovaný alebo vykonávací akt. V tomto zmysle sa dá hovoriť o „šedej zóne“ medzi čl. 290 a 291 ZFEÚ. Súdny dvor by tak zrušil voľbu zákonodarcu len v tom prípade, ak by zákonodarca vychádzal zo zjavne nesprávneho posúdenia.

C-43/12 Európska komisia v. Európsky parlament a Rada EÚ (6. 5. 2014)
„Žaloba o neplatnosť – Smernica 2011/82/EÚ – Cezhraničná výmena informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky – Voľba právneho základu – Článok 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ – Článok 91 ZFEÚ – Zachovanie účinkov smernice v prípade zrušenia“

EK napadla žalobou o neplatnosť smernicu, ktorou sa zjednodušuje cezhraničná výmena informácií o deliktoch na úseku bezpečnosti cestnej premávky. Domnievala sa, že smernica bola prijatá na nesprávnom právnom základe, ktorý sa týkal policajnej spolupráce v oblasti predchádzania trestným činom alebo ich odhaľovania a vyšetrovania. Správnym právny základom mal byť podľa EK čl. 91 ZFEÚ, pretože cieľ a obsah smernice patria do oblasti politiky dopravy. Súdny dvor preskúmal obsah a cieľ smernice, stotožnil sa so závermi EK a napadnutú smernicu zrušil. Vzhľadom na dôležitosť cieľov smernice a možné negatívne dôsledky na uskutočňovanie politiky EÚ v oblasti dopravy však Súdny dvor zachoval účinky smernice až do jej prijatia na správnom právnom základe, najviac však na dvanásť mesiacov.

I. Oblasť: Nediskriminácia

C-628/11 International Jet Management (18. 3. 2014)
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 18 ZFEÚ – Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti – Komerčné lety z tretích štátov do členského štátu – Právna úprava členského štátu, podľa ktorej musia leteckí dopravcovia Únie, ktorí nedisponujú prevádzkovou licenciou vydanou týmto štátom, získať povolenie pre každý let z tretieho štátu“

Letecká spoločnosť International Jet Management so sídlom v Rakúsku vykonala mimoriadne lety z Moskvy a z Ankary do Nemecka bez toho, aby disponovala povolením, ktoré vyžaduje právna úprava tohto členského štátu na vstup do nemeckého vzdušného priestoru, pričom takéto povolenie sa nevyžadovalo od leteckých dopravcov so sídlom v Nemecku. Súdny dvor

okrem iného pripomenul, že vnútroštátna úprava zavádza rozlišovacie kritérium, ktoré v skutočnosti vedie k rovnakému výsledku, ako kritérium založené na štátnej príslušnosti, ktoré nemožno odôvodniť, a teda vedie k diskriminácii a je v rozpore s právom EÚ.

C-322/13 Grauel Rüffer (27. 3. 2014)

„Občianstvo Únie – Zásada zákazu diskriminácie – Jazykový režim uplatniteľný na občianskoprávne konania“

Na lyžovačke v talianskej provincii Bolzano utrpela nemecká lyžiarka zranenie a na talianskom súde požaduje náhradu škody od českej lyžiarky, ktorá údajne nehodu spôsobila. V Bolzane sa môže na súde používať okrem taliančiny aj nemčina, táto možnosť je však vyhradená len pre talianskych občanov, ktorí tam majú bydlisko. Vnútroštátny súd sa pýtal, či takejto právnej úprave neodporuje právo EÚ. Súdny dvor rozhodol, že takáto možnosť nemôže byť vyhradená len pre talianskych občanov s bydliskom v tejto provincii, keďže je v rozpore so zákazom akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti a so zásadou voľného pohybu.

J. Oblasť: Občianstvo EÚ

C-456/12 O. a B. (12. 3. 2014)

C-457/12 S. a G. (12. 3. 2014)

„Smernica 2004/38/ES – Články 20, 21 ods. 1 a 45 ZFEÚ – Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Oprávnené osoby – Právo na pobyt štátneho príslušníka tretieho štátu, rodinného príslušníka občana Únie, v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom – Návrat občana Únie do tohto členského štátu po krátkodobých pobytoch v inom členskom štáte – Občan Únie, ktorý má bydlisko a je štátny príslušník toho istého členského štátu – Pracovné činnosti – Pravidelné dochádzanie do iného členského štátu“

Súdny dvor v oboch rozsudkoch objasnil pravidlá ohľadom práva na pobyt štátnych príslušníkov tretieho štátu, rodinných príslušníkov občana EÚ, v členskom štáte pôvodu občana, a to jednak vo svetle čl. 21 ZFEÚ a smernice 2004/38 a jednak vo svetle čl. 45 ZFEÚ.

K. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-470/12 Pohotovosť (27. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zmluva o spotrebiteľskom úvere – Nekalé podmienky – Smernica 93/13/EHS – Nútený výkon rozhodcovského rozsudku – Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do exekučného konania – Združenie na ochranu spotrebiteľov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje taký vstup vedľajšieho účastníka do konania – Procesná autonómia členských štátov“

V uvedenej veci sa Súdny dvor zaoberal otázkou, či právo EÚ, konkrétne systém ochrany spotrebiteľa vytvorený smernicou 93/13/EHS v spojení s Chartou, bráni slovenskej vnútroštátnej úprave, ktorá v exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku neumožňuje vedľajšie účastníctvo združenia na ochranu práv spotrebiteľov. Súdny dvor v tomto rozsudku najprv skonštatoval, že smernica 93/13 neupravuje otázku, či také združenia majú mať právo stať sa vedľajšími účastníkmi konania na podporu spotrebiteľov

v rámci individuálnych sporov. Následne posúdil, či je sporná slovenská právna úprava v súlade so zásadou efektivity a ekvivalencie a dospel k záveru že táto právna úprava neporušuje uvedené zásady. Právo EÚ teda podľa Súdneho dvora spornej vnútroštátnej právnej úprave nebráni.

C-565/12 LCL Le Crédit Lyonnais (27. 3. 2014)

„Ochrana spotrebiteľa – Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Smernica 2008/48/ES – Články 8 a 23 – Povinnosť veriteľa overiť úverovú bonitu dlžníka pred uzavretím zmluvy – Vnútroštátne ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť nahliadnuť do databázy – Zánik nároku na zmluvné úroky v prípade porušenia takej povinnosti – Účinná, primeraná a odrádzajúca sankcia“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania položil vnútroštátny súd v rámci sporu medzi LCL a pánom Kalhanom a týkal sa návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z osobnej pôžičky, ktorú mu táto spoločnosť poskytla a pri ktorej bol v omeškaní so zaplatením. V tejto veci Súdny dvor objasnil podmienky, za ktorých je uplatnenie zániku nároku na zmluvné úroky ako sankcie za to, že veriteľ poruší svoju povinnosť overiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu dlžníka, zlučiteľné s právom EÚ. Rozhodujúce je, či je tvrdoš vnútroštátnej sankcie primeraná závažnosti porušenia, ktoré postihuje, a či má skutočne odrádzajúci účinok. Nakoľko by v konkrétnom prípade veriteľovi pri uplatnení uvedenej sankcie paradoxne patrili vyššie úroky, ako boli dohodnuté v zmluve, Súdny dvor tento odrádzajúci účinok spochybnil.

C-515/12 4finance (3. 4. 2014)

„Smernica 2005/29/ES – Nekalé obchodné praktiky – Pyramídová propagačná schéma – Potreba prípadného plnenia zo strany spotrebiteľov poskytnutého s cieľom získať kompenzáciu – Výklad pojmu „plnenie““

4finance bola uložená pokuta za porušenie litovského zákona zakazujúceho nekalé obchodné praktiky voči spotrebiteľom. Litovský súd žiadal Súdny dvor o výklad podmienok, za ktorých možno propagačnú obchodnú schému považovať za pyramídovú propagačnú hru. Súdny dvor potvrdil, že o takúto pyramídovú schému ide vždy v takých prípadoch, kde sa od spotrebiteľa vyžaduje finančné plnenie, bez ohľadu na jeho výšku, na základe ktorého spotrebiteľ môže získať kompenzáciu vyplývajúcu hlavne zo zapojenia ďalších spotrebiteľov do schémy, a nie z predaja alebo spotreby produktov.

C-26/13 Kásler a Káslerné Rábai (30. 4. 2014)

„Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Článok 4 ods. 2 a článok 6 ods. 1 – Podmienky, ktoré nie je možné posudzovať z hľadiska ich nekalej povahy – Zmluvné podmienky týkajúce sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti ceny, ktoré sú formulované jasne a zrozumiteľne – Úverové zmluvy vyjadrené v cudzej mene – Rozdiel medzi výmenným kurzom pre nákup a výmenným kurzom pre predaj cudzej meny – Právomoci vnútroštátneho súdu v prípade existencie nekalej podmienky“

Manželia uzavreli s bankou zmluvu o hypotekárnom úvere znejúcom na cudziu menu. Neskôr napadli na súde podmienku údajne nekalej povahy, na základe ktorej si banka mohla vyčísliť dlžné splátky podľa kurzu pre predaj švajčiarskeho franku, hoci v súvislosti s platením úveru stanovuje uplatňovanie iného kurzu, než bol kurz použitý pri poskytnutí úveru. Vnútroštátny

súd položil Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa tejto podmienky. Súdny dvor rozhodol, že určenie, či napadnutá podmienka predstavuje podstatný prvok zmluvy, prislúcha vnútroštátnemu súdu. Ďalej rozhodol, že skúmanie nekalej povahy by nemalo byť vylúčené z dôvodu, že uvedená podmienka sa údajne vzťahuje na primeranosť medzi na jednej strane cenou a úhradou a na druhej strane službami a tovarom ako protiplnením. Súdny dvor upozornil, že hoci podmienka uniká posúdeniu nekalej povahy, ak bola formulovaná jasne a zrozumiteľne, tieto požiadavky sa neobmedzujú len na gramatickú jasnosť a zrozumiteľnosť. V poslednom rade Súdny dvor rozhodol, že smernica nebráni tomu, aby vnútroštátny súd nahradil túto dotknutú podmienku ustanovením vnútroštátneho práva dispozitívnej povahy.

C-280/13 Barclays Bank (30. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Trináste odôvodnenie – Článok 1 ods. 2 – Spotrebiteľské zmluvy – Zmluva o hypotekárnom úvere – Konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou – Vnútroštátne zákony a iné právne predpisy – Rovnováha zmluvných strán“

Vnútroštátny súd sa v zásade pýtal, či určitá vnútroštátna úprava nie je v rozpore so smernicou 93/13/EHS, ak umožňuje veriteľovi pokračovať v nútenom výkone rozhodnutia týkajúceho sa jeho pohľadávky napriek tomu, že mu bola priznaná nehnuteľnosť, ktorá bola zaťažená hypotékou, len za 50% jej hodnoty. Súdny dvor rozhodol, že právne predpisy členského štátu sú vylúčené z pôsobnosti smernice, pokiaľ neexistuje zmluvná podmienka, ktorá by menila dosah alebo rozsah pôsobnosti uvedených predpisov.

L. Oblasť: Prístup k dokumentom

C-365/12 P Európska komisia v. Enbw Energie Baden-Württemberg (27. 2. 2014)

„Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Prístup k dokumentom inštitúcií – Dokumenty týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 ES – Nariadenia (ES) č. 1/2003 a (ES) č. 773/2004 – Zamietnutie prístupu – Výnimky vzťahujúce sa na ochranu vyšetrovania, obchodných záujmov a rozhodovacieho procesu inštitúcií – Povinnosť dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup k dokumentom“

V tomto rozsudku Súdny dvor zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu², ktorý rozhodol, že EK neoprávnené odmietla prístup ku kartelovému spisu spoločnosti, ktorá bola týmto kartelom dotknutá. Súdny dvor rozhodol, že hoci sa právo na prístup k dokumentom inštitúcií musí vykladať čo najširšie, podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného a súkromného záujmu. Keďže vyžiadaný dokument obsahoval informácie o vyšetrovaní a môže obsahovať citlivé obchodné informácie, EK je oprávnená bez konkrétneho a individuálneho preskúmania každého dokumentu predpokladať, že zverejnenie takýchto dokumentov v zásade ohrozuje ochranu obchodných záujmov podnikov zapojených do týchto konaní, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania.

² Pozri rozsudok Všeobecného súdu z 22. mája 2012 vo veci T-344/08 *EnBW Energie Baden-Württemberg AG v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

M.Oblasť: Poľnohospodárstvo

C-31/13 P Maďarsko/Komisia (13. 2. 2014)

„Odvolaie – Chránené zemepisné označenia – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 – Register chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení vín – Databáza E-Bacchus – Tokaj“

Na základe žiadosti Slovenskej republiky zmenila EK zápis chráneného označenia pôvodu „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť“ v databáze E-Bacchus na označenie „Vinohradnícka oblasť Tokaj“. Maďarsko túto zmenu napadlo žalobou na Všeobecnom súde s cieľom dosiahnuť zrušenie zápisu „Vinohradnícka oblasť Tokaj“ v uvedenej databáze. Všeobecný súd zamietol jeho žalobu ako neprípustnú³, keďže zápis samotný nespôsobuje právne účinky, ale len automaticky preberá právnu ochranu už existujúcu na národnej úrovni. Súdny dvor následne v celom rozsahu zamietol odvolanie Maďarska a rozsudok Všeobecného súdu potvrdil.

C-396/12 van der Ham a van der Ham-Reijersen van Buuren (27. 2. 2014)

„Spoločná poľnohospodárska politika – Financovanie prostredníctvom EPFRV – Podpora rozvoja vidieka – Zníženie alebo zrušenie platieb v prípade nedodržania pravidiel krízového plnenia – Pojem „úmyselné nedodržanie podmienok““

Prejudiciálne konanie sa týkalo pojmu „úmyselné nedodržanie podmienok“. Činnosť, na ktorú bola udelená podpora, nebola vykonaná správnym spôsobom, čo malo za následok zníženie pomoci. Keďže činnosť nebola vykonaná prijímateľmi, ale nezávislým pracovníkom na objednávku, prejudiciálne konanie sa týkalo pripísateľnosti zodpovednosti za konanie tretej osoby príjemcovi. Súdny dvor rozhodol, že pojem „úmyselné nedodržanie podmienok“ zahŕňa nielen situáciu, v ktorej sa úmyselne sleduje dosiahnutie stavu v rozpore s pravidlami, ale aj tú, v ktorej pôvodca situácie pripúšťa, že takýto stav môže nastať. Navyše, v prípade porušenia požiadaviek týkajúcich sa plnenia treťou osobou, ktorá vykonávala prácu na objednávku príjemcom pomoci, príjemcovi pomoci môže byť pripísaná zodpovednosť za predpokladu, že sa dopustil úmyselného alebo nedbanlivého správania vzhľadom na výber tretej osoby, dohľad a pokyny, a to bez ohľadu na úmyselnú alebo na nedbanlivostnú povahu správania sa tejto tretej osoby.

C-485/12 Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer (10. 4. 2014)

„Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Režimy priamej podpory – Nariadenie (ES) č. 73/2009 – Integrovaný systém spravovania a kontroly určitých schém poskytovania pomoci – Systém identifikácie poľnohospodárskych pozemkov – Podmienky oprávnenosti na poskytnutie podpory – Administratívne kontroly – Kontroly na mieste – Nariadenie (ES) č. 796/2004 – Určenie plochy, na ktorú sa vzťahuje podpora – Diaľkové snímanie – Fyzická kontrola poľnohospodárskych pozemkov“

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2012 vo veci T-194/10 *Maďarsko v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

V kontexte poľnohospodárskej podpory vlastník pozemku napadol výmer pozemkov v novom posúdení, ktorý bol urobený na základe leteckých snímok, a požadoval fyzické meranie pozemkov. Vnútroštátny súd si nebol istý, či sa musí nariadenie vykladať tak, že fyzická kontrola sa musí vykonať vždy predtým, než sa môže na základe leteckých snímok v súvislosti s overením údajov dospieť k záveru, že vyhlásenie poľnohospodára o rozsahu pozemkov je nepresné. Súdny dvor rozhodol, že keď sú splnené určité podmienky, príslušný orgán nie je povinný vykonať fyzickú kontrolu na mieste, keďže disponuje širokou mierou voľnej úvahy. Najmä nie je povinný vykonať meranie sporných pozemkov na mieste, pokiaľ nemá žiadnu pochybnosť o údajoch merania, ktoré získal z dostupných leteckých snímok.

C-35/13 Assica a Krafts Foods Italia (8. 5. 2014)

„Poľnohospodárstvo – Poľnohospodárske výrobky a potraviny – Nariadenie (EHS) č. 2081/92 – Článok 2 – Ochrana zemepisných označení a označení pôvodu – Vecná pôsobnosť – Ochrana na vnútroštátnom území – Chýbajúca registrácia na úrovni Spoločenstva – Dôsledky – Ochrana označení výrobkov, pri ktorých neexistuje osobitná spojitosť medzi ich vlastnosťami a zemepisným pôvodom – Podmienky“

Spor vo veci sa týkal podmienok, za ktorých sa môže zemepisné označenie použiť na účely označenia výrobku vyrobeného mimo príslušnej oblasti, ak takéto označenie nie je uznané ako chránené označenie pôvodu alebo ako chránené zemepisné označenie v zmysle nariadenia č. 2081/92. Súdny dvor rozhodol, že označenia zemepisného pôvodu, ktoré slúžia iba na zdôraznenie zemepisného pôvodu výrobku nezávisle od jeho osobitných vlastností, nepatria do pôsobnosti tohto nariadenia. Toto označenie teda môže byť chránené podľa právnej úpravy členského štátu pod podmienkou, že uplatňovanie tejto právnej úpravy nebude spochybňovať ciele tohto nariadenia a nebude brániť voľnému pohybu tovarov.

N. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-367/12 Sokoll-Seebacher (13. 2. 2014)

„Sloboda usadiť sa – Verejné zdravie – Článok 49 ZFEÚ – Lekárne – Primerané zásobovanie obyvateľstva liekmi – Povolenie na prevádzku – Územné rozdelenie lekární – Zavedenie obmedzení založených predovšetkým na demografickom kritériu – Minimálna vzdialenosť medzi lekárňami“

Rakúska úprava stanovovala, že zriadenie novej lekárně si vyžaduje získanie koncesie, ktoré je podmienené existenciou „potreby“, pričom sa prihliada aj prípadný pokles klientely existujúcej lekárně pod presne vymedzenú hranicu. Súdny dvor rozhodol, že takéto právna úprava je v rozpore so slobodou usadiť sa, keďže neumožňuje, aby miestne orgány zohľadnili miestne špecifiká a nemôžu sa od takejto legislatívy v žiadnom prípade odkloniť. To totiž môže viesť k situáciám, že niektoré osoby bývajúce v oblastiach nachádzajúcich sa mimo oblasti zásobovania existujúcimi lekárňami nebudú mať primeraný prístup k lekárenským službám.

O. Oblasť: Sociálna politika

C-588/12 Lyreco Belgium (27. 2. 2014)

„Sociálna politika – Smernica 96/34/ES – Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke – Doložka 1 a doložka 2 bod 4 – Čiastočná rodičovská dovolenka – Prepustenie pracovníka bez závažného alebo dostatočného dôvodu – Paušálna ochranná náhrada z dôvodu čerpania rodičovskej dovolenky – Základ pre výpočet výšky náhrady“

Zamestnankyňa pracovala pre spoločnosť Lyreco na dobu určitú na plný právny úväzok. Po materskej dovolenke nastúpila rodičovskú dovolenku, popri ktorej začala pracovať na čiastočný úväzok. Ku dňu nástupu na rodičovskú dovolenku jej Lyreco vypovedalo pracovnú zmluvu s päťmesačnou výpovednou dobou. Belgické súdy zaviazali Lyreco zaplatiť paušálnu náhradu pre porušenie ochrany vyplývajúcej z práva EÚ, ale položili Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výpočtu jej výšky. Súdny dvor rozhodol, že výška paušálnej náhrady musí byť stanovená vzhľadom na mzdu vyplácanú za prácu na plný úväzok, a nie na čiastočný, čo by nemalo dostatočný odradzujúci účinok zabráňujúci neodôvodnenému prepúšťaniu.

C-595/12 Napoli (6. 3. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2006/54/ES – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania – Kurz odbornej prípravy na účely získania postavenia úradníka – Vylúčenie z dôvodu dlhodobej neprítomnosti – Neprítomnosť z dôvodu materskej dovolenky“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci sporu medzi pani Napoliovou a Ministerstvom spravodlivosti v súvislosti s automatickým vylúčením pani Napoliovej z kurzu odbornej prípravy na funkciu zástupcu komisára väzenskej stráže v dôsledku jej neprítomnosti na tomto kurze počas viac než 30 dní napriek tomu, že táto neprítomnosť bola odôvodnená povinnou materskou dovolenkou. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni automatickému vylúčeniu pracovníčky z takéhoto kurzu z dôvodu, že nastúpila na povinnú materskú dovolenku, keďže v takomto prípade pracovníčka nemá rovnaký úžitok zo zlepšenia pracovných podmienok, ako jej kolegovia.

C-250/13 Wagener (30. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou – Nariadenie (EHS) č. 574/72 – Článok 107 ods. 1 a 6 – Nariadenie (ES) č. 987/2009 – Článok 90 – Migrujúci pracovníci – Menový prepočet – Zohľadnenie rodinných dávok poberaných vo Švajčiarsku pri výpočte prídavkov na nezaopatrené dieťa členským štátom – Rozdielový doplatok – Dátum, ktorý sa má zohľadniť pri prepočte švajčiarskych rodinných dávok na eurá“

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo priznania prídavkov na nezaopatrené dieťa v Nemecku. Konkrétne išlo o to, aký výmenný kurz sa má použiť pri výpočte rozdielového doplatku vyplácaného Nemeckom ako štátom bydliska na účely dorovnania nižšieho prídavku vyplácaného vo Švajčiarsku ako v štáte zamestnania. Súdny dvor rozhodol, že tento výpočet sa musí uskutočniť na základe oficiálneho kurzu platného v deň výplaty týchto prídavkov členským štátom, na ktorého území je pracovník zamestnaný.

C-347/12 Wiering (8. 5. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Nariadenie (EHS) č. 574/72 – Rodinné dávky – Rodinné prídavky – Príspevok na výchovu – ‚Elterngeld‘ – ‚Kindergeld‘ – Výpočet rozdielového doplatku“

Wieringovci bývajú v Nemecku a pracujú v Nemecku a Luxembursku. Príslušná luxemburská inštitúcia im odmietla vyplatiť rozdielový doplatok rodinných prídavkov na ich deti, keďže určité nemecké dávky prevyšovali luxemburské dávky. Vnútroštátny súd mal pochybnosti o tom, ktoré nemecké dávky sa majú zohľadniť pri výpočte rozdielového príplatku. Súdny dvor posúdil konkrétne okolnosti prípadu a za daných okolností rozhodol, že na účely výpočtu rozdielového doplatku sa nemusia zohľadniť všetky rodinné dávky, pretože dávky, o ktoré išlo v tomto prípade, neboli dávkami toho istého druhu.

P. Oblasť: Štátna pomoc**C-69/13 Mediaset (13. 2. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Príspevok na nákup alebo nájom digitálnych dekodérov – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa schéma pomoci vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Vymáhanie – Vyčíslenie sumy, ktorá sa má vymáhať – Úloha vnútroštátneho súdu – Zohľadnenie stanovísk, ktoré Komisia zaujala v rámci výkonu jej rozhodnutia, vnútroštátnym súdom – Zásada lojálnej spolupráce“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že vo veci výkonu rozhodnutia EK, ktorým sa určitá schéma štátnej pomoci vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, vnútroštátny súd nie je viazaný neskoršími vyhláseniami EK, pokiaľ ide o výšku sumy, ktorá sa má vrátiť, ako aj pokiaľ ide o príjemcov štátnej pomoci. Na druhej strane, berúc do úvahy zásadu lojálnej spolupráce, vnútroštátny súd musí tieto vyhlásenia vziať do úvahy. V prípade pochybností sa vnútroštátny súd môže obrátiť na EK. Súdny dvor tiež pripustil, že vnútroštátny súd môže dospieť k záveru, že suma pomoci, ktorú je potrebné vrátiť, sa rovná nule.

C-132/12 P Stichting Woonpunt a i. v. Európska komisia (27. 2. 2014)**C-133/12 P Stichting Woonlinie a i. v. Európska komisia (27. 2. 2014)**

„Odvolanie – Štátna pomoc – Schémy pomoci poskytnuté spoločnostiam sociálneho bývania – Rozhodnutie o zlučiteľnosti – Závazky prijaté vnútroštátnymi orgánmi na dosiahnutie súladu s právom Únie – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Žaloba o neplatnosť – Podmienky prípustnosti – Záujem na konaní – Aktívna legitímácia – Osobne a priamo dotknutí príjemcovia – Pojem ‚uzavretý okruh‘“

V oboch prípadoch príjemcovia podpory, ktorú EK rozhodnutím klasifikovala ako štátnu pomoc, napadli toto rozhodnutie na Všeobecnom súde a dožadovali sa jeho neplatnosti na základe čl. 263 ZFEÚ. Súdny dvor v odvolacom konaní okrem iného zaoberal aj tým, či sporné rozhodnutia spĺňali podmienky prípustnosti podľa čl. 263 (4) tretej časti vety ZFEÚ. Takýto výsledok však odmietol, nakoľko sporné rozhodnutia si vyžadovali vykonávacie opatrenia.

C-110/13 HaTeFo (27. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Podnikové právo – Odporúčanie 2003/361/ES – Definícia mikropodnikov, malých a stredných podnikov – Typy podnikov, ktoré sa zohľadňujú pri výpočte počtu pracovníkov a finančných súm – Prepojené podniky – Pojem „skupina fyzických osôb konajúcich spoločne““

Vnútroštátny spor sa týkal výpočtu sumy investičného stimulu a výsledok závisel od toho, či sporný podnik spadá do kategórie mikropodnikov, malých a stredných podnikov (MSP), definovanej príslušným odporúčaním EK. Súdny dvor rozhodol, že formálne splnenie podmienok potrebných na klasifikáciu určitého podniku ako MSP nebráni tomu, aby tomuto podniku na základe iných skutočností, ktoré preukazujú, že *de facto* o MSP nejde, nebola táto kvalifikácia uznaná.

C-224/12 P Európska komisia v. Holandské kráľovstvo a ING Groep (3. 4. 2014)

„Odvolanie – Finančný sektor – Vážna porucha fungovania v hospodárstve členského štátu – Štátna pomoc v prospech bankovej skupiny – Forma – Kapitálová injekcia v rámci plánu reštrukturalizácie – Rozhodnutie – Zlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom – Podmienky – Zmena podmienok splácania pomoci – Kritérium súkromného investora“

Holandská vláda poskytla ING kapitálovú injekciu na preklenutie finančnej krízy. EK ju vyhodnotila ako štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom, ale zároveň tvrdila, že zmena podmienok splácania predstavuje ďalšiu podporu vo výške 2 miliárd eur. Všeobecný súd toto rozhodnutie EK čiastočne zrušil okrem iného z dôvodu, že EK bola povinná skúmať ekonomickú racionálnosť zmeny podmienok splácania z hľadiska podmienok súkromného investora a že určenie výhody vyplývajúcej z kapitálovej injekcie vyžaduje, aby sa vzali do úvahy podmienky, za ktorých bola injekcia poskytnutá štátom a podmienky, za akých by transakcia prebehla v súkromnej sfére. V odvolacom konaní Súdny dvor potvrdil čiastočné zrušenie rozhodnutia EK.

C-559/12 P Francúzska republika v. Európska komisia (3. 4. 2014)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá vo forme neobmedzenej implicitnej záruky v prospech podniku La Poste vyplývajúca z jeho postavenia ako verejnej inštitúcie – Existencia záruky – Existencia štátnych prostriedkov – Výhoda – Dôkazné bremeno a úroveň dokazovania“

Francúzska pošta bola až do začiatku roka 2010 verejnoprávnou právnickou osobou s právnou subjektivitou odlišnou od štátu, disponovala finančnou nezávislosťou a osobitnými právomocami, pričom sa na ňu nevzťahovali konania vo veci platobnej neschopnosti a ani konkurzného konania. EK skonštatovala, že takáto záruka poskytnutá Francúzskom predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc. Francúzsko toto rozhodnutie napadlo žalobou na Všeobecnom súde, ktorú však žalobu zamietol. V nadväznosti na odvolanie Francúzska aj Súdny dvor v odvolacom konaní potvrdil, že implicitná neobmedzená záruka poskytnutá Francúzskom predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc a že existuje domnienka, že poskytnutie takej záruky predstavuje zlepšenie finančného postavenia podniku znížením nákladov, ktoré zaťažujú jeho rozpočet.

Q. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-1/13 Cartier parfums-lunettes a Axa Corporate Solutions assurances (27. 2. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 27 ods. 2 – Prekážka začatého konania – Článok 24 – Voľba právomoci – Potvrdenie právomoci súdu, ktorý začal konať ako prvý, z dôvodu účasti účastníkov konania na konaní bez vznesenia námietky alebo z dôvodu prijatia konečného rozhodnutia“

Súdny dvor rozhodol, že právomoc súdu, ktorý začal o rovnakej veci konať ako prvý, sa má v zmysle nariadenia Brusel I. považovať za potvrdenú, pokiaľ prvý súd bez návrhu neodmietol svoju právomoc a nijaký z účastníkov konania včas nenamietol jej nedostatok. Súdom, ktorý začal konať ako druhý, má odmietnuť svoju príslušnosť v prospech prvého súdu.

C-438/12 Weber (3. 4. 2014)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 22 bod 1 – Výlučná právomoc – Spory, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti – Povaha predkupného práva – Článok 27 ods. 1 – Prekážka začatého konania – Pojem konania medzi rovnakými účastníkmi a v tej istej veci – Vzťah medzi článkom 22 bodom 1 a článkom 27 ods. 1 – Článok 28 ods. 1 – Súvisiace veci – Kritériá posúdenia prerušenia konania“

Vec sa týkala sporu medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v Mníchove. Vnútroštátny súd sa v zásade pýtal, či je na základe svojej právomoci založenej podľa toho, kde sa nehnuteľnosť nachádza, povinný vec rozsúdiť aj v prípade, že túto vec už rieši taliansky súd. Súdny dvor rozhodol, že skutočnosť, že iný súd začal konať ako prvý, nijako neobmedzuje výlučnú príslušnosť súdu v sporoch o nehnuteľnostiach, ktorá tomuto súdu prislúcha na základe nariadenia Brusel I. Z toho vyplýva, že výlučne príslušný súd nemusí prerušiť konanie a ani vyhlásiť, že nie je príslušný na prejednanie veci, ale musí vo veci rozhodnúť.

R. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-161/13 Idrodinamica Spurgo Velox a i. (8. 5. 2014)

„Verejné zákazky – Odvetvie vodného hospodárstva – Smernica 92/13/EHS – Účinné a rýchle postupy preskúmania – Lehoty na podanie žaloby – Dátum, od ktorého tieto lehoty začínajú plynúť“

Prejudiciálne konanie sa týkalo zákonnosti postupu verejného obstarávania týkajúceho sa zákazky, ktorú verejnoprávny subjekt udelil konzorciu podnikov. Neúspešný uchádzač podal žalobu proti novému rozhodnutiu, prijatému v rámci predmetného postupu zadávania zákaziek, avšak po rozhodnutí o zadaní zákazky a po uplynutí prekluzívnej lehoty stanovenej vnútroštátnym právom na jeho napadnutie. Súdny dvor v podstate rozhodol, že v situácii, keď verejný obstarávateľ po rozhodnutí o zadaní zákazky, avšak pred podpísaním zmluvy prijal nové rozhodnutie, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť uvedeného rozhodnutia o zadaní zákazky, musí lehota stanovená vnútroštátnym právom na podanie žaloby o neplatnosť rozhodnutia o zadaní zákazky začať plynúť odznova. To však v zásade neplatí, ak sa uchádzač

neskôr dozvie o údajnej nezákonnosti, ku ktorej došlo pred prijatím rozhodnutia o zadaní zákazky.

S. Oblast: Volný pohyb tovaru

C-639/11 Európska komisia v. Poľská republika (20. 3. 2014)

C-61/12 Európska komisia v. Litovská republika (20. 3. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Prihlásenie motorových vozidiel do evidencie – Články 34 ZFEÚ a 36 ZFEÚ – Smernica 70/311/EHS – Smernica 2007/46/ES – Premávka v členskom štáte na pravej strane – Povinnosť pred prihlásením do evidencie premiestniť na ľavú stranu mechanizmus riadenia osobných motorových vozidiel, ktorý sa nachádza na pravej strane“

Poľská a litovská právna úprava stanovali, že mechanizmus riadenia motorového vozidla musí byť na účely prihlásenia vozidla do evidencie umiestnený na ľavej strane vozidla alebo byť na túto stranu premiestnený, ak bol predtým umiestnený na druhej strane. EK sa domnievala, že takáto právna úprava je v rozpore s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že umiestnenie riadenia patrí do rámca harmonizácie stanovenej smernicami, takže členské štáty nemôžu požadovať na účely prihlásenia vozidla do evidencie na ich území premiestnenie riadenia vozidla na opačnú stranu, ako je smer premávky. Okrem toho konštatoval, že pokiaľ ide o osobné motorové vozidlá predtým prihlásené do evidencie v inom členskom štáte, ktoré majú miesto riadenia na pravej strane, sporné úpravy predstavujú opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu, ktoré sú zakázané právom EÚ. Súdny dvor uviedol, že existujú prostriedky a opatrenia, ktoré menej zasahujú do slobody pohybu tovaru a sú schopné podstatne znížiť riziko, ktoré môže prinášať pohyb vozidiel s volantom na rovnakej strane, ako je smer premávky.

T. Oblast: Životné prostredie

C-530/11 Európska komisia v. Spojené kráľovstvo (13. 2. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Účasť verejnosti na rozhodovacom procese a prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia – Pojem ‚nie dostupne drahé‘ trovy súdneho konania“

EK svojou žalobou proti Spojenému kráľovstvu v podstate tvrdila, že členský štát nespĺnil požiadavku vyplývajúcu zo smernice 2003/35, keďže nezabezpečil, aby súdne konania v záležitostiach životného prostredia neboli nedostupne drahé. Súdny dvor dal EK za pravdu. Hoci sa podľa Súdneho dvora nemožno domnievať, že každá súdna prax má neistý charakter a nie je spôsobilá plniť požiadavky vyplývajúce z práva EÚ, Spojené kráľovstvo nepreukázalo, že má taký právny predpis, ktorý by zaväzoval vnútroštátny súd zaručiť, že konanie nebude pre žalobcu nedostupne drahé, čo by samo o sebe umožnilo sa domnievať, že smernica 2003/35 bola správne prebratá.

C-301/12 Cascina Tre Pini (3. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín – Smernica 92/43/EHS –

Lokality európskeho významu – Zmena klasifikácie takejto lokality v prípade, že dôjde k znečisteniu alebo zhoršeniu stavu životného prostredia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neupravuje možnosť dotknutých osôb požiadať o takúto zmenu – Priznanie diskrečnej právomoci príslušným vnútroštátnym orgánom začať takéto konanie o zmene klasifikácie ex offo“

Súdny dvor rozhodol, že členské štáty majú povinnosť navrhnúť deklasifikáciu lokality európskeho významu v prípade, že táto oblasť už definitívne nemôže prispievať k naplneniu cieľov smernice o biotopoch. Ďalšie obmedzenie užívania tejto oblasti totiž môže vyústiť do porušenia práva vlastníka na majetok. Samotné tvrdenie vlastníka príslušného pozemku však nemôže zapríčiniť uvedenú deklasifikáciu. Rovnako zlyhanie členského štátu pri ochrane príslušnej lokality nevyhnutne neodôvodňuje uvedenú deklasifikáciu. Zároveň Súdny dvor rozhodol, že nie je v rozpore s právom EÚ, ak vnútroštátna úprava priznáva právomoc navrhnúť zmenu klasifikácie len územným samosprávnym celkom a nepriznáva ju aj štátu aspoň v takom rozsahu, aby konal namiesto týchto samosprávnych celkov v prípade ich nečinnosti, avšak pod podmienkou, že správne uplatnenie povinností stanovených uvedenou smernicou je zaručené.

C-319/13 Rätzke (3. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Energetika – Označovanie televízorov energetickými štítkami – Delegované nariadenie (EÚ) č. 1062/2010 – Povinnosti obchodníkov – Televízor dodaný obchodníkovi bez tohto štítku pred začatím uplatňovania nariadenia – Povinnosť obchodníka označiť od začatia uplatňovania nariadenia takýto televízor štítkom a zabezpečiť si štítok dodatočne“

Spor sa týkal dátumu, odkedy sú obchodníci povinní zabezpečiť, aby sa každý televízor na predajnom mieste označil štítkom poskytujúcim informácie o energetickej účinnosti prístroja. Súdny dvor rozhodol, že táto povinnosť sa uplatňuje iba na tie televízory, ktoré boli uvedené na trh, teda po prvýkrát odovzdané výrobcom v predajnom reťazci na účely ich distribúcie, od 30. novembra 2011.

C-225/13 Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve a i. (9. 4. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Odpady – Smernica 75/442/EHS – Článok 7 ods. 1 – Plán odpadového hospodárstva – Vhodné miesta alebo zariadenia na zneškodňovanie odpadov – Pojem ‚plán odpadového hospodárstva‘ – Smernica 1999/31/ES – Články 8 a 14 – Skládky, ktorým bolo vydané povolenie alebo ktoré už boli v prevádzke v čase prebratia tejto smernice“

Vnútroštátny spor sa týkal povolenia, o ktoré požiadala spoločnosť Shanks SA s cieľom prevádzkovať a zriadiť miesto určené na zneškodňovanie odpadov. Belgický súd mal okrem iného pochybnosti, či vnútroštátne pravidlo, ktoré umožňuje vydať nové povolenia pre podzemné skládky, ktoré boli povolené ešte pred účinnosťou smernice, predstavuje „plán odpadového hospodárstva“. Súdny dvor rozhodol, že hoci v tejto situácii nemožno hovoriť o „pláne odpadového hospodárstva“, právna úprava, o akú ide vo veci samej, neodporuje právu EÚ a môže sa uplatňovať na skládky, na ktoré už povolenie vydané bolo, prípadne už boli

v prevádzke v čase prevzatia smernice, a to za podmienok uvedených v čl. 14 smernice o skládkach odpadov.

C-85/13 Európska komisia v. Talianska republika (10. 4. 2014)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/271/EHS – čistenie komunálnych odpadových vôd – Články 3 až 5 a 10 – Príloha I, A a B“

EK zažalovala Taliansko pre nesplnenie povinností týkajúcich sa komunálnych odpadových vôd v 50 aglomeráciách, pričom v priebehu konania žalobu zúžila na 41 aglomerácií. Taliansko bolo v celom tomto rozsahu odsúdené za to, že v prípade niektorých aglomerácií s populačným koeficientom vyšším ako 10 000 nezabezpečilo dodržanie viacerých požiadaviek smernice, vrátane osobitných požiadaviek pre tzv. citlivé oblasti, a to napr. vybavenie príslušných aglomerácií zbernými systémami pre komunálnu odpadovú vodu alebo zabezpečenie dostatočnej výkonnosti čističiek odpadových vôd.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU A SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EÚ

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-430/12 Heinrich Beteiligungs GmbH v. ÚHVT (13. 3. 2014)

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazná známka Spoločenstva European Network Rapid Manufacturing – Absolútne dôvody zamietnutia - Napodobovanie znaku medzinárodnej medzivládnej organizácie – Článok 7 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 207/2009 – Článok 6 ter Parížskej konvencie“

Napriek námietkam EK bola zaregistrovaná obrazová ochranná známka pozostávajúca z neúplného kruhu, ktorý tvorilo deväť hviezdíčiek z toho tri červenej farby a zvyšných šesť bielej farby, a z názvu European Network Rapid Manufacturing. Odvolací senát ÚHVT zrušil zápis predmetnej ochrannej známky a následne Všeobecný súd zamietol žalobu nemeckej spoločnosti voči tomuto rozhodnutiu. Všeobecný súd rozhodol, že na to, aby daná ochranná známka predstavovala imitáciu vlajky EÚ, nemusí byť jej vernou kópiou. Navyše tovary a služby, pre ktoré bola táto ochranná známka zaregistrovaná, spadajú na základe ZFEÚ do kompetencie EÚ a z toho dôvodu by si dotknutá verejnosť mohla myslieť, že tieto tovary a služby sú poskytované so súhlasom alebo so zárukou EÚ, alebo sú s ňou inak spojené.

T-291/12 Deutsche Bank v. ÚHVT (25. 3. 2014)

T-539/11 Deutsche Bank v. ÚHVT (25. 3. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Žiadosť o slovnú ochrannú známku Spoločenstva Leistung aus Leidenschaft – Znamka pozostávajúca z reklamného sloganu – Absolútne dôvody zamietnutia – Absencia rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 – Rovnosť zaobchádzania – Povinnosť odôvodnenia – Časti dôkazov predložené po prvý krát až na Všeobecnom súde – Medzinárodná registrácia určujúca EÚ – Slovná známka „Passion to Perform““

Nemecká banka Deutsche Bank podala žiadosť o registráciu dvoch slovných ochranných známk pozostávajúcich z reklamného sloganu „Túžba podávať výkony“ v anglickom a v nemeckom jazyku. Podľa názoru Všeobecného súdu dotknutá verejnosť bude venovať týmto známkam len malú dávku pozornosti z dôvodu ich reklamnej povahy. Zároveň im chýba originalita, a teda nemajú dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť.

T-25/13 Mäurer & Wirtz v. ÚHVT (27. 2. 2014)

„Ochranná známka spoločenstva – Námietskové konanie – Žiadosť o zápis ochrannej slovnéj známky spoločenstva 4711 Aqua Mirabilis – Predchádzajúca slovná ochranná známka spoločenstva AQUA ADMIRABILIS - Relatívne dôvody zamietnutia – Riziko zámeny – Rozlišovacia spôsobilosť predchádzajúcej ochrannej známky – Článok 8 ods. 1 bod b) nariadenia č. 207/2009“

Žalobu v tomto prípade Všeobecný súd zamietol, pričom okrem iného pri hodnotení, či zo strany verejnosti existuje možnosť zámeny staršej ochrannej známky s novšou ochrannou známkou, uviedol, že spotrebiteľ nebude prikladať dôraz na číslovku „4711“ napriek tomu, že táto sa nachádza na začiatku ochrannej známky, ktorej zápis sa žiada. Zároveň Všeobecný súd uviedol, že latinské pojmy „aqua mirabilis“ a „aqua admirabilis“ sú si buď podobné, nakoľko aspoň časť verejnosti by im porozumela napriek tomu, že sú v latinčine, alebo je ich vzťah neutrálny.

B. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

T-117/10 Talianska republika v. Európska komisia (28. 3. 2014)

"Európsky fond pre regionálny rozvoj – Zníženie finančnej pomoci – Operačný program POR Puglia vyplývajúci z cieľa 1 (2000 - 2006) – Závažné nedostatky v systémoch riadenia alebo kontroly, ktoré by mohli viesť k systémovým nezrovnalostiam – Zásada partnerstva – Proporcionalita – Článok 39 ods. 3 písm. b) nariadenia 1260/1999 – Články 4, 8, 9 a 10 nariadenia 438/2001 – Povinnosť odôvodnenia – Nedostatok právomoci“

Svojou žalobou sa Taliansko domáhalo zrušenia rozhodnutia EK o znížení finančnej pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj. Všeobecný súd však potvrdil rozhodnutie EK. Okrem iného sa pritom zaoberal dôkazným bremenom, ktoré musí niesť EK vzhľadom na zistené nedostatky, ale aj tým, ktoré následne musí niesť členský štát pri vyvracaní záverov EK. Tiež uviedol, že omeškania vo výkone kontrol na rôznych úrovniach zo strany vnútroštátnych orgánov, ako aj nedostatok ľudských zdrojov v štruktúrach platobnej autority potvrdzujú, že finančné prostriedky boli vystavené riziku, ktoré popísala EK vo svojom rozhodnutí.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-91/11 Innolux Corp. v. Európska komisia (27. 2. 2014)

T-128/11 LG Display Co. Ltd a LG Display Taiwan Co. Ltd v. Európska komisia (27. 2. 2014)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Svetový trh obrazoviek z tekutých kryštálov (LCD) – Dohody a zosúladené postupy v oblasti ceny a výrobnéj kapacity – Územná pôsobnosť – Vnútorňú predaj – Predaj konečných výrobkov integrujúcich výrobky, na ktoré sa vzťahuje

kartel – Jediné a nepretržité porušenie – Pokuty – Spôsob zaokrúhlenia – Neobmedzená právomoc – Právo na obhajobu – Čiastočná imunita pred pokutami – Zásada ne bis in idem“

EK prijala v roku 2010 rozhodnutie určené šiestim kórejským a taiwanským spoločnostiam, ktorým im uložila pokutu za kartel na trhu LCD monitorov pre informačné technológie a televízory. Svojimi rozsudkami Všeobecný súd čiastočne znížil pokutu uloženú žalobkyniam. V prípade spoločnosti Innolux bola totiž použitá východisková hodnota obratu neprimerane vyššia, keďže EK vychádzala z chybných údajov poskytnutých samotnou spoločnosťou. V prípade LG Display zase EK chybnne zahrnula do výpočtu aj obrat za január 2006, aj keď na tento mesiac sa vzťahovala čiastočná imunita, ktorú EK tejto spoločnosti poskytla.⁴

T-292/11 Cemex a i. v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-293/11 Holcim (Deutschland) a Holcim v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-296/11 Cementos Portland Valderrivas v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-297/11 Buzzi Unicem v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-302/11 HeidelbergCement v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-305/11 Italmobiliare SpA v. Európska komisia (14. 3. 2014)

T-306/11 Schwenk Zement KG v. Európska komisia (14. 3. 2014)

„Hospodárska súťaž – Správne konanie – Rozhodnutie o žiadosti o informácie – Nevýhnutnosť požadovaných informácií – Zásada riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita – Dodatočne závažné nepriame dôkazy – Súdny prieskum“

EK v roku 2011 v rámci vyšetrovania údajného kartelu na trhu s cementom požiadala viacero spoločností, aby jej vo forme odpovede na záväzný dotazník poskytli požadované informácie. Spoločnosti podali proti rozhodnutiam EK spolu 7 žalôb, ktoré Všeobecný súd prevažne zamietol. Čiastočne vyhovel len žalobe spoločnosti Schwenk Zement, a to z dôvodu, že lehota dvoch týždňov, ktorú jej EK poskytla na zodpovedanie 11 otázok, je neprimerane krátka. Podľa Všeobecného súdu nebolo jednoduché v lehote dvoch týždňov získať, usporiadať a overiť požadované informácie (formálne aj neformálne kontakty vybraných zamestnancov s konkurenciou a jej zástupcami spätne počas viacerých rokov) a navyše uistiť sa, že informácie poskytnuté EK sú úplné, presné a nezavádzajúce. Tiež možno uviesť, že v konaní iniciovanom spoločnosťou Cementos Portland Valderrivas sa Všeobecný súd zaoberal tým, aké informácie už EK musí mať k dispozícii na to, aby mohla od dotknutých spoločností žiadať ďalšie informácie a takúto žiadosť nebolo možné označiť za neproporcionálnu.

T-181/10 Reagens SpA v. Európska komisia (20. 3. 2014)

„Prístup k dokumentom - Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty, týkajúce sa žiadosti o zohľadnenie platobnej neschopnosti niektorých podnikov konaní o karteli – Zamietnutie prístupu - Výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov tretej osoby - Výnimka týkajúca sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Prevažujúci verejný záujem – Povinnosť vykonať individuálne a konkrétne preskúmanie – Čiastočný prístup“

⁴ Proti obom rozsudkom boli podané odvolania, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslom C-227/14, resp. C-231/14.

Žalobkyňa je jednou z troch spoločností, ktoré v rámci prešetrovania údajného kartelu požiadali o zohľadnenie svojej platobnej neschopnosti pri určovaní výšky pokuty. Jej žiadosť spolu so žiadosťou ďalšej spoločnosti bola EK zamietnutá. Pre účely napadnutia rozhodnutia o uložení pokuty za kartel si preto žalobkyňa vyžiadala žiadosti zvyšných dvoch spoločností a súvisiace dokumenty. Keďže EK jej tieto dokumenty odmietla sprístupniť, žalobkyňa sa sprístupnenia domáhala aj na Všeobecnom súde, ktorý jej žalobe čiastočne vyhovel. Všeobecný súd rozdelil požadované dokumenty do piatich skupín, pričom dôvody zamietnutia podľa nariadenia 1049/2001 podľa neho nebránia sprístupneniu jednak neutajovanej verzie prvotnej žiadosti podniku o zohľadnenie jeho platobnej neschopnosti a jednak prvotného typizovaného dotazníka, ktorým EK reaguje na takúto žiadosť.

Spojené veci T-56/09 a T-73/09 Saint-Gobain France SA a i. v. Európska komisia (27. 3. 2014)

"Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh so sklom pre automobily – Rozhodnutie konštatujúce porušenie článku 81 ES – Rozdelenie trhu a výmena obchodne citlivých informácií – Nariadenie 1/2003 – Námietka neuplatniteľnosti – Pokuty – Retroaktívne uplatnenie Usmernení k metóde stanovenia pokút z r. 2006 – Hodnota predaja – Recidíva – Dodatočná suma – Pričítateľnosť protiprávneho konania – Strop pokuty – Konsolidovaná hodnota obratu skupiny"

EK uložila v roku 2009 pokutu za kartel viacerým spoločnostiam podnikajúcim v sektore skla pre automobilový priemysel. Rozsudok v týchto spojených veciach sa týkal žalôb spoločností zo skupiny Saint-Gobain proti uvedenému rozhodnutiu, pričom Všeobecný súd výšku uloženej pokuty znížil. V rámci odôvodnenia zároveň zamietol výhradu proti nariadeniu 1/2003, ktorá vychádzala z údajných porušení jednak práva na nestranný a nezávislý súd, a jednak z prezumpcie neviny. Pritom zhrnul doterajšiu existujúcu judikatúru v tejto oblasti a odvolal sa aj na rozsudky ESLP týkajúce sa takýchto údajných porušení zo strany vnútroštátnych súťažných orgánov.

D. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-603/11 Ecologistas en Acción v. Európska komisia (6. 12. 2014)

„Prístup k dokumentom - Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa realizácie industriálneho projektu v chránenej oblasti podľa smernice 92/43/EHS – Dokumenty pochádzajúce od členského štátu – Prejavený nesúhlas členského štátu – Zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly – Výnimka týkajúca sa ochrany súdneho konania – Informácie o životnom prostredí – Nariadenie 1367/2006 – Žaloba zjavne právne neodôvodnená"

Žalobkyňa požadovala od EK sprístupnenie dokumentov, týkajúcich sa realizácie výstavby prístavu Granadilla (Tenerife) v chránenej oblasti podľa smernice 92/43/ES. EK sprístupnenie odmietla na základe nesúhlasu Španielska, ktorý sa opieral o konkrétne dôvody podľa nariadenia 1049/2001. Všeobecný súd vo svojom uznesení potvrdil, že EK sa správne opierala o výnimku týkajúcu sa ochrany účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, keďže v súvislosti s daným konaním prebieha viacero konaní o porušenie pred EK, vrátane konania EU Pilot.

Rovnako potvrdil aj dôvodnosť uplatnenia výnimky, vzťahujúcej sa na ochranu súdneho konania, keďže v danej veci prebieha na vnútroštátnej úrovni 6 súdnych konaní.

E. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-202/12 Al Assad v. Rada EÚ (12. 3. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zaradenie jednotlivca na zoznamy dotknutých osôb – Osobné väzby s predstaviteľmi režimu – Právo na obranu – Spravodlivý proces – Povinnosť odôvodnenia – Dôkazné bremeno – Právo na účinnú súdnu ochranu – Proporcionalita – Právo vlastniť majetok – Právo na súkromný život“

Všeobecný súd svojím rozsudkom potvrdil zaradenie Bušry Al-Asad, sestry sýrskeho prezidenta Bašára Al-Asada, na zoznam osôb, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii. Dospel k záveru, že hoci manžel žalobkyne a zástupca veliteľa sýrskeho režimu už zomrel, už samotná skutočnosť, že žalobkyňa je sestrou Bašára Al-Asada, postačí na to, aby Rada EÚ prijala záver, že žalobkyňa je spriaznená s vedúcimi predstaviteľmi Sýrie. To platí o to viac, že existencia tradície mocenského riadenia rodiny v Sýrii je notoricky známou skutočnosťou, ktorú Rada EÚ mohla zohľadniť.

T-306/10 Yusef v. Európska komisia (21. 3. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia namierené proti osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom – Nariadenie (ES) č. 881/2002 – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby po jej zaradení na zoznam zostavený orgánom Organizácie Spojených národov – Výbor pre sankcie – Následné zaradenie do prílohy I nariadenia č. 881/2002 – Odmietnutie Komisie vymazať toto zaradenie – Žaloba na nečinnosť – Základné práva – Právo byť vypočutý, právo na účinné súdne preskúmanie a právo na ochranu vlastníckeho práva“

Žalobca v uvedenej veci uspel so svojou žalobou pre nečinnosť namierenou proti EK. Všeobecný súd sa v rozsudku venoval najmä povinnosti EK na žiadosť žalobcu preskúmať žalobcov prípad, v ktorom namietal pokračujúce nerešpektovanie zásad uvedených v rozsudku Súdneho dvora *Kadi I* zo strany EK. Vzhľadom na to, že EK viac než štyri roky po vyhlásení rozsudku *Kadi I* stále nebola schopná splniť svoju povinnosť dôkladného a nestranného preskúmania žalobcovho prípadu, Všeobecný súd žalobe vyhovel. Konštatoval, že EK si tým, že nenapravila procesnoprávne a hmotnoprávne nedostatky, ktoré sa týkajú zmrazenia finančných prostriedkov žalobcu, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo ZFEÚ a nariadenia Rady (ES) č. 881/2002.

T-133/12 Ben Ali v. Rada EÚ (2. 4. 2014)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku – Zmrazenie finančných prostriedkov – Právny základ – Právo na majetok – Článok 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie – Úprava časových účinkov zrušenia – Mimozmluvná zodpovednosť – Chýbajúca materiálna ujma“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Rady EÚ, ktorým predĺžila účinky zaradenia žalobcu na zoznam osôb, ktorých finančné prostriedky sa majú zmraziť vzhľadom na situáciu v Tunisku. Predovšetkým konštatoval, že rozhodnutie, ktoré bolo základom zápisu žalobcu do zoznamu, nariaďovalo zmrazenie majetku držaného osobami zodpovednými „za spreneveru štátnych tuniských finančných prostriedkov“. V tejto súvislosti skúmal, či zaradenie žalobcu do zoznamu z dôvodu vyšetrovania pre pranie špinavých peňazí predstavuje splnenie kritéria zodpovednosti za „spreneveru štátnych finančných prostriedkov“. Dospel k záveru, že uvedené kritérium nebolo splnené, a Rada EÚ tak ponechala žalobcu na zozname na základe odlišného kritéria, ako si sama stanovila. Preto žalobe vyhovel.

F. Oblasť: Štátna pomoc

T-11/07 RENV Frucona Košice v. Európska komisia (21.3.2014)

T-11/07 RENV R Frucona Košice v. Európska komisia (27.3.2014)

Štátna pomoc – Destiláty a liehové nápoje – Zrušenie daňového dlhu v kolektívnom konkurznom konaní – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariadenie jej vrátenia – Žiadny právny záujem na konaní – Rozhodnutie, ktorým sa ruší a nahrádza napadnuté rozhodnutie – Nie je potrebné o návrhu rozhodnúť – Návrh na predbežné opatrenie.

Uvedené rozhodnutia Všeobecného súdu sa týkali žaloby o neplatnosť spoločnosti Frucona proti rozhodnutiu EK 2007/254/ES zo 7. júna 2006 o štátnej pomoci, resp. návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Nadväzujú na predchádzajúci rozsudok Všeobecného súdu⁵ a následne odvolací rozsudok Súdneho dvora⁶. Všeobecný súd rozhodol, že o pôvodnej žalobe nie je potrebné rozhodnúť, keďže EK prijala nové rozhodnutie, proti ktorému Frucona podala novú žalobu, čím sa pôvodná žaloba o neplatnosť napadnutého rozhodnutia EK stala bezpredmetnou. Z tohto dôvodu Všeobecný súd odmietol aj tvrdenie EK, že by bolo vhodné, v súlade so zásadami riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnosti konania, žalobcovi umožniť upraviť jeho žalobné návrhy s ohľadom na nové rozhodnutie EK. Napokon, keďže podľa Všeobecného súdu nie je dôvod rozhodnúť vo veci samej, nie je podľa Všeobecného súdu potrebné rozhodnúť ani o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

T-319/11 ABN Amro Group v. Európska komisia (8. 4. 2014)

„Štátna pomoc – Finančné odvetvie – Pomoc určená na nápravu vážnej poruchy v hospodárstve niektorého členského štátu – Článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEU – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Podmienky schválenia pomoci – Zákaz uskutočniť akvizície – Zlučiteľnosť s oznámením Komisie o pomoci pre finančné odvetvie v súvislosti s finančnou krízou – Proporcionalita – Rovnaké zaobchádzanie – Zásada riadnej správy vecí – Povinnosť odôvodnenia – Právo na vlastníctvo“

Žalobkyňa napadla rozhodnutie EK, v ktorom podmiennečne vyhlásila pomoc poskytnutú Holandskom v prospech žalobkyne vo forme pomoci na rekapitalizáciu, ako aj pomoci vo

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 7. decembra 2011 vo veci T-11/07 *Frucona Košice v. Európska komisia*, Zb. 2010, s. II-05453.

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 2011 vo veci C-73/11 P *Frucona Košice v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

forme likvidity, za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ale len v rozsahu, v akom toto rozhodnutie obsahuje zákaz vykonávať akvizície počas určitého obdobia a za určitých podmienok. Všeobecný súd sa stotožnil s EK v tom, že každá akvizícia financovaná prostredníctvom štátnej pomoci, ktorá nie je nevyhnutne potrebná na zabezpečenie návratu k životaschopnosti spoločnosti, ktorá je príjemcom, porušuje zásadu, podľa ktorej pomoc musí byť obmedzená na prísne minimum. Úmyslom totiž je docieľiť, aby prostriedky banky, ktorá je príjemcom pomoci, boli použité na vrátenie pomoci prednostne pred akoukoľvek novou akvizíciou. Tiež uviedol, že napadnuté rozhodnutie nepredstavuje diskrimináciu voči štátnemu vlastníctvu. Všeobecný súd napokon prijal záver, že za okolností prejednávaneho prípadu je rozsah, ako aj trvanie zákazu v súlade so zásadami uvádzanými v rôznych oznámeniach EK, najmä v oznámení o reštrukturalizáciách⁷. Po odmietnutí ostatných žalobných dôvodov tak žalobu zamietol.

T-150/12 Grécka republika v. Európska komisia (9. 4. 2014)

„Štátna pomoc – bezúročné pôžičky so štátnou zárukou, ktoré poskytli grécke orgány zväzom poľnohospodárskych družstiev z odvetvia obilnín – Rozhodnutie prehlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Povinnosť odôvodnenia – Výhoda – Pomoc určená na nápravu vážnej poruchy v hospodárstve členského štátu“

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EK, ktorým rozhodla, že štátna pomoc poskytnutá Gréckom vo forme úrokovej dotácie a štátnej záruky za poskytnutie pôžičky zväzom poľnohospodárskych družstiev, je nezlučiteľná s vnútorným trhom a nariadila jej vymáhanie. Všeobecný súd vo svojom rozsudku najmä skúmal, či je napadnuté rozhodnutie dostatočne jasné, odôvodnené a či neobsahuje protirečenia, a teda či EK neporušila právo na obhajobu a princíp právnej istoty. Všeobecný súd tiež skúmal oprávnenosť príkazu na vymáhanie v napadnutom rozhodnutí, ako aj správne posúdenie podmienok v čl. 107 ods. 1 ZFEÚ. Všeobecný súd napokon žalobu zamietol.

G. Oblast: Verejná služba

F-65/12 Armani v. Európska komisia (11. 2. 2014)

„Verejná služba – Odmeňovanie – Rodinné prídavky – Právo získať príspevok na vyživované dieťa – Vyživované dieťa – Dieťa manželky navrhovateľa“

Žalobca v tejto veci napadol rozhodnutie EK, ktorá mu odmietla priznať detské prídavky na dieťa manželky, ktoré podľa svojich tvrdení hmotne zabezpečoval. Súd pre verejnú službu EÚ napadnuté rozhodnutie EK zrušil, nakoľko EK požadovala splnenie podmienky, ktorá nebola v relevantnom ustanovení Služobného poriadku úradníkov EÚ. Postup EK teda podľa Súdu pre verejnú službu EÚ predstavoval neoprávnené rozdielne zaobchádzanie medzi vlastnými a nevlastnými deťmi.

⁷ Návrat k životaschopnosti a hodnotenie reštrukturalizačných opatrení vo finančnom sektore v podmienkach súčasnej krízy podľa pravidiel štátnej pomoci (Ú. v. EÚ C 195, 2009, s. 9).

H. Oblasť: Verejné zdravie

T-17/12 Hagenmeyer a Hahn v. Európska komisia (30. 4. 2014)

„Ochrana spotrebiteľa – Nariadenie (ES) č. 1924/2006 – Zdravotné tvrdenia o potravinách – Zamietnutie povolenia tvrdenia o znížení rizika ochorenia – Označenie rizikového faktora – Zákonnosť konania o povolení tvrdenia o znížení rizika – Žaloba o neplatnosť – Záujem na konaní – Priama a osobná dotknutosť – Prípustnosť – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia“

Žalobcovia v tejto veci žiadali EK o povolenie nasledujúceho tvrdenia o znížení rizika ochorenia: „Pravidelná konzumácia významného množstva vody môže znížiť riziko vzniku dehydratácie a sprievodného zníženia výkonnosti“. EK však aj s odkazom na stanovisko EFSA odmietla zahrnúť toto tvrdenie do zoznamu povolených tvrdení. Všeobecný súd v rozsudku konštatoval, že povolenie tvrdenia o znížení rizika ochorenia v zmysle nariadenia č. 1924/2006 vyžaduje v prvom rade okrem označenia ochorenia aj označenie rizikového faktoru vzniku tohto ochorenia a v druhom rade konštatovanie, že konzumácia nejakej kategórie potravín, potraviny alebo jednej z jej zložiek vo významnej miere znižuje tento faktor. Keďže žalobcovia uvedené kritériá nespĺnili, EK správne vydala zamietavé nariadenie. Všeobecný súd v tejto veci skúmal aj správnosť voľby právnej formy aktu, ktorý prijala EK, a teda či bola oprávnená v tomto prípade vydať nariadenie namiesto rozhodnutia. Dospel k záveru, že normotvorca EÚ ponechal túto voľbu na posúdení EK. Napokon Všeobecný súd žalobu zamietol.